REGLAMENTAI

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 1194/2013

2013 m. lapkričio 19 d.

kuriuo importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių [1] (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą, pateiktą pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

1. Laikinosios priemonės

(1) 2013 m. gegužės 27 d. Europos Komisija (toliau – Komisija) Reglamentu (ES) Nr. 490/2013 [2] (toliau – laikinasis reglamentas) nusprendė nustatyti laikinąjį antidempingo muitą importuojamam Argentinos ir Indonezijos (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės biodyzelinui.

(2) Tyrimas inicijuotas 2012 m. rugpjūčio 29 d. [3] gavus Sąjungos gamintojų (toliau – skundo pateikėjai), kurie pagamina daugiau negu 60 % viso biodyzelino Sąjungoje, vardu pateiktą skundą.

(3) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 5 konstatuojamojoje dalyje, atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2011 m. liepos 1 d.–2012 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas nagrinėtas laikotarpis nuo 2009 m. sausio 1 d. iki TL pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

2. Tolesnė procedūra

(4) Paskelbus pagrindinius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis nuspręsta nustatyti laikinąjį antidempingo muitą (toliau – pirminis faktų atskleidimas), kelios suinteresuotosios šalys raštu pateikė savo pastabas apie preliminarias išvadas. Šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms.

(5) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kuri, jos manymu, buvo būtina norint padaryti galutines išvadas. Suinteresuotųjų šalių žodžiu ir raštu pateiktos pastabos buvo išnagrinėtos ir prireikus preliminarios išvados buvo atitinkamai pakeistos.

(6) Vėliau visoms šalims buvo pranešta apie pagrindinius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinta rekomenduoti nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui ir galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo muito sumas (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl šio galutinio faktų atskleidimo.

(7) Suinteresuotųjų šalių pateiktos pastabos išnagrinėtos ir prireikus į jas atsižvelgta.

B. ATRANKA

(8) Kadangi jokių pastabų dėl eksportuojančių Argentinos ir Indonezijos gamintojų atrankos negauta, laikinojo reglamento 10–14 ir 16–20 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos preliminarios išvados patvirtinamos.

[1] OL L 343, 2009 12 22, p. 51.
[2] OL L 141, 2013 5 28, p. 6.
[3] OL C 260, 2012 8 29, p. 8.

(9) Viena suinteresuotoji šalis paprašė papildomos informacijos apie atrinktų Sąjungos gamintojų reprezentatyvumą tiek vykdant preliminarią atranką, kaip nustatyta laikinojo reglamento 23 konstatuojamojoje dalyje, tiek vykdant galutinę atranką, kaip nustatyta laikinojo reglamento 83 konstatuojamojoje dalyje.

(10) Preliminariai atrinktų Sąjungos gamintojų biodyzelino produkcija sudarė 32,5 % per TL Sąjungoje pagamintos produkcijos. Padarius laikinojo reglamento 24 konstatuojamojoje dalyje paaiškintus pakeitimus, galutinai atrinktos aštuonios bendrovės, pagaminančios 27 % Sąjungos produkcijos. Todėl atrinktos bendrovės laikytos tipiškomis Sąjungos pramonės bendrovėmis.

(11) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad du atrinkti Sąjungos gamintojai turėtų būti išbraukti iš atrinktų bendrovių sąrašo dėl jų ryšio su Argentinos eksportuojančiais gamintojais. Tariamas ryšys išnagrinėtas prieš nustatant laikinąsias priemones ir Komisijos išvados jau paskelbtos laikinojo reglamento 82 konstatuojamoje dalyje.

(12) Visos tariamos Argentinos eksportuojančių gamintojų ir pirmiau minėtų dviejų atrinktų bendrovių sąsajos vėl buvo išnagrinėtos ir tarp jų nenustatytas joks tiesioginis ryšys, dėl kurio vieną ar kitą Sąjungos gamintoją reikėtų išbraukti iš atrinktų bendrovių sąrašo. Todėl atrinktos bendrovės lieka nepakitusios.

(13) Kita suinteresuotoji šalis tvirtino, kad Komisijos taikyta Sąjungos gamintojų atrankos procedūra turėjo trūkumų, nes Komisija pasiūlė atrinktas bendroves prieš inicijuodama tyrimą.

(14) Tas teiginys atmetamas. Komisija galutinai atrinko bendroves tik inicijavusi tyrimą ir visiškai laikydamasi pagrindinio reglamento nuostatų.

(15) Kadangi jokių kitų argumentų ar pastabų negauta, laikinojo reglamento 22–25 konstatuojamųjų dalių teiginiai patvirtinami.

C. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

1. Įžanga

(16) Kaip nustatyta laikinojo reglamento 29 konstatuojamojoje dalyje, preliminariai apibrėžtas nagrinėjamasis produktas yra Argentinos ir Indonezijos kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, tiek gryni, tiek mišinio pavidalo, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97, 3826 00 10 ir ex 3826 00 90 (toliau – nagrinėjamasis produktas, kuris paprastai vadinamas biodyzelinu).

2. Teiginiai

(17) Vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad priešingai nei nurodyta laikinojo reglamento 34 konstatuojamojoje dalyje Indonezijoje gaminamas palmių metilesteris (PME) ir Sąjungoje gaminamas rapsų metilesteris (RME) bei kitų rūšių biodyzelinas arba Argentinoje gaminamas sojų metilesteris (SME) nėra panašūs produktai, nes PME ribinė filtruojamumo temperatūra (RFT) yra daug didesnė, o tai reiškia, kad prieš naudojant PME Sąjungoje jį reikia sumaišyti.

(18) Šis teiginys atmetamas. Indonezijoje gaminamas PME konkuruoja su Sąjungoje gaminamu biodyzelinu, kuris yra ne tik RME, bet ir iš alyvpalmių aliejaus ir kitų žaliavų gautas biodyzelinas. PME, kaip ir RME bei SME, gali būti naudojami Sąjungoje visus metus, prieš naudojimą maišant juos su kitų rūšių biodyzelinu. Taigi PME galima pakeisti Sąjungos pagamintu biodyzelinu, todėl jis yra panašus produktas.

(19) Laikinojo reglamento 35 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas vieno Indonezijos gamintojo pageidavimas frakcionuotų metilesterių neįtraukti į šio tyrimo produkto apibrėžtąją sritį. Tas pats gamintojas tą patį prašymą pateikė savo pastabose dėl pirminio faktų atskleidimo, pakartodamas prieš pirminį faktų atskleidimą pateiktą argumentą.

(20) Tačiau Sąjungos pramonė tam prieštaravo ir teigė, kad frakcionuoti metilesteriai yra biodyzelinas ir turėtų likti įtraukti į produkto apibrėžtąją sritį.

(21) Išnagrinėjus po pradinio tyrimo etapo gautas pastabas laikinojo reglamento 36 konstatuojamojoje dalyje nurodytas Komisijos sprendimas patvirtinamas. Nepaisant to, kad įvairūs riebalų rūgščių metilesteriai pažymėti skirtingais Cheminių medžiagų santrumpų tarnybos (CAS) numeriais, kad tiems esteriams gaminti taikomi skirtingi procesai ir kad jų naudojimo paskirtis gali skirtis, frakcionuoti metilesteriai vis tiek yra riebalų rūgščių metilesteriai ir gali būti naudojami kaip degalai. Atsižvelgiant į sunkumus atskirti vieną riebalų rūgščių metilesterį nuo kito neatliekant cheminės analizės importavimo metu ir galimą muitų vengimą, jei PME biodyzelinas būtų paskelbtas frakcionuotu iš alyvpalmių aliejaus gautu metilesteriu, teiginys tebelaikomas atmestu.

(22) Laikinojo reglamento 37 konstatuojamoje dalyje nurodyta, kad vienas Europos importuotojas, importuojantis iš alyvpalmių sėklų aliejaus pagamintus riebalų rūgščių metilesterius (toliau – ASM), pageidavo, kad šiam importuojamam produktui būtų taikoma galutinio naudojimo lengvata arba jis būtų išbrauktas iš šio tyrimo produkto apibrėžtosios srities.

(23) Po pirminio faktų atskleidimo Sąjungos pramonė pateikė pastabų dėl galutinio naudojimo lengvatos taikymo importuojamiems ASM ir galimo pasiūlytų muitų vengimo. Ji paprieštaravo Komisijos leidimui taikyti sistemą, pagal kurią dėl pakeičiamojo biodyzelino pobūdžio būtų atleidžiama nuo antidempingo muitų. Teigta, kad ne degalams skirtas biodyzelinas galėtų būti naudojamas degalams, nes jis pasižymi tomis pačiomis fizinėmis savybėmis. ASM gali būti naudojami kaip degalai, o iš ASM gaminamas nesotusis riebalų alkoholis taip pat gali būti toliau perdirbamas į biodyzeliną. Be to, muitinių vykdoma importuojamų produktų, kuriems taikoma galutinio naudojimo lengvata, kontrolė yra nenuodugni, o dėl šios sistemos taikymo sukuriama ekonominė našta išlieka didelė.

(24) Po konsultacijų šiuo klausimu atsižvelgiant į faktą, kad ne degalams naudojamas biodyzelinas pasižymi tomis pačiomis fizinėmis savybėmis kaip degalams naudojamas biodyzelinas, šiuo atveju netikslinga leisti taikyti galutinio naudojimo lengvatą importuojamiems ASM.

(25) Vienas Vokietijos importuotojas pakartojo prašymą dėl produkto išbraukimo ir (arba) galutinio naudojimo lengvatos taikymo konkrečiam iš alyvpalmių sėklų aliejaus pagamintam riebalų rūgščių metilesteriui (ASM), kuris Europos Sąjungoje buvo skirtas naudoti kitoms reikmėms, o ne kaip degalai. Pateiktose pastabose dar kartą išdėstyta pozicija, kuri buvo atmesta pradiniu tyrimo etapu, ir nepateikta jokių naujų įrodymų, dėl kurių būtų pakeista išvada, kad galutinio naudojimo lengvata neturėtų būti taikoma ir kad ASM neturėtų būti išbrauktas iš produkto apibrėžtosios srities.

(26) Vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas taip pat rėmėsi minėtu prašymu dėl galutinio naudojimo lengvatos taikymo frakcionuotiems metilesteriams ir paprašė galutinio naudojimo lengvatą taikyti tiems importuojamiems produktams, iš kurių gaminamas sotusis riebalų alkoholis. Kaip išdėstyta pirmiau, visi prašymai taikyti galutinio naudojimo lengvatą atmesti ir dėl tos suinteresuotosios šalies pateiktų argumentų ta išvada nepakeista.

3. Išvada

(27) Kadangi kitų pastabų dėl nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto negauta, laikinojo reglamento 29–39 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

D. DEMPINGAS

1. Įvadinės pastabos

(28) Laikinojo reglamento 44 ir 64 konstatuojamosiose dalyse paaiškinta, kad Argentinos ir Indonezijos biodyzelino rinkos yra smarkiai reguliuojamos valstybės, todėl pardavimas vidaus rinkoje nebuvo laikomas įprastomis prekybos sąlygomis vykdomu pardavimu. Todėl panašaus produkto normalioji vertė turėjo būti apskaičiuota pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis. Kadangi tos išvados neužginčijo jokia suinteresuotoji šalis, ji patvirtinama.

(29) Tiek Argentinos, tiek Indonezijos normalioji vertė pradiniu tyrimo etapu apskaičiuota remiantis pačių bendrovių faktinėmis (ir užregistruotomis) gamybos sąnaudomis per TL, patirtomis pardavimo, bendrosiomis ir administracinėmis (PBA) išlaidomis ir pagrįstu pelno dydžiu. Laikinojo reglamento 45 ir 63 konstatuojamosiose dalyse ypač pabrėžta, kad Komisija toliau nagrinės teiginį, jog dėl Argentinoje ir Indonezijoje taikomų diferencijuoto eksporto apmokestinimo (DEA) sistemų iškreipiamos žaliavų kainos ir todėl užregistruotos gamybos sąnaudos pagrįstai neatspindi nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų.

(30) Tolesnis tyrimas parodė, kad iš tiesų dėl DEA sistemų tiek Argentinos, tiek Indonezijos pagrindinių žaliavų kainos vidaus rinkose buvo smukdomos iki dirbtinai žemo lygio (Argentinos atvejis paaiškintas 35 ir tolesnėse konstatuojamosiose dalyse, Indonezijos – 66 konstatuojamojoje dalyje), o tai turėjo poveikio abiejų nagrinėjamųjų šalių biodyzelino gamintojų sąnaudoms. Remiantis šiuo faktu manoma, kad nustatant abiejų šalių normaliąsias vertes tikslinga atsižvelgti į šį pagrindinių žaliavų kainų iškraipymą, kurį nulėmė ypatinga padėtis Argentinos ir Indonezijos rinkose.

(31) Bendrasis Teismas patvirtino [1], kad kai žaliavų kainos vidaus rinkoje yra reguliuojamos, kad būtų dirbtinai žemos, galima daryti prielaidą, kad toks iškraipymas daro poveikį nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudoms. Bendrasis Teismas teigė, kad susidarius tokioms aplinkybėms Sąjungos institucijos turi teisę daryti išvadą, kad tam tikri įrašų duomenys negali būti laikomi pagrįstais, ir todėl tokie duomenys gali būti koreguojami.

[1] Žr., pavyzdžiui, 2013 m. vasario 7 d. Sprendimą T-235/08 (*Acron OAO* ir *Dorogobuzh OAO prieš Tarybą*).

(32) Bendrasis Teismas taip pat padarė išvadą, kad iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos akivaizdu, jog nagrinėjamosios šalies įrašais nesiremiama apskaičiuojant normaliąją vertę, jei tuose įrašuose pagrįstai neatspindėtos tiriamojo produkto gamybos sąnaudos. Tokiu atveju pirmosios pastraipos antrajame sakinyje numatyta, kad sąnaudos turi būti pakoreguotos arba apskaičiuotos remiantis kitais nei minėti įrašai informacijos šaltiniais. Ta informacija gali būti gauta remiantis kitų gamintojų ar eksportuotojų patirtomis sąnaudomis arba, jei tokios informacijos nėra arba ja negali būti naudojamasi, iš bet kokio kito pagrįsto informacijos šaltinio, įskaitant ir iš kitų tipiškų rinkų gautą informaciją.

(33) Preliminariai apskaičiuojant Argentinos ir Indonezijos gaminančių eksportuotojų gamybos sąnaudas naudota atitinkamai faktinė sojos pupelių pirkimo vidaus rinkoje kaina ir faktinės nerafinuoto alyvpalmių aliejaus užregistruotos sąnaudos.

(34) Kadangi nustatyta, kad tam tikros gamybos sąnaudos, būtent pagrindinių žaliavų (sojų aliejaus ir sojos pupelių Argentinoje ir nerafinuoto alyvpalmių aliejaus Indonezijoje) sąnaudos buvo iškreiptos, jos apskaičiuotos remiantis orientacinėmis kainomis, kurias paskelbė susijusios nagrinėjamųjų šalių valdžios institucijos. Tos kainos atitinka tarptautinių kainų lygį.

2. **Argentina**

2.1. *Normalioji vertė*

(35) Kaip minėta pirmiau, Komisija priėjo prie išvados, kad dėl DEA sistemos Argentinoje iškreipiamos tos šalies biodyzelino gamintojų gamybos sąnaudos. Atlikus tyrimą nustatyta, kad per TL žaliavoms nustatyti eksporto mokesčiai (35 % sojos pupelėms ir 32 % sojų aliejui) buvo gerokai didesni už gatavam produktui nustatytus eksporto mokesčius (biodyzelinui nustatyta 20 % nominalioji norma, tačiau po mokesčių atskaitos faktinė norma sudarė 14,58 %). Iš tiesų, per TL skirtumas tarp sojos pupelėms ir biodyzelinui nustatyto eksporto mokesčio buvo 20,42 procentinių punktų, o tarp sojų aliejui ir biodyzelinui nustatyto eksporto mokesčio – 17,42 procentinių punktų.

(36) Siekiant nustatyti eksporto mokesčio sojos pupelėms ir sojų aliejui lygį, Argentinos Žemės ūkio ministerijos gyvulininkystės ir žuvininkystės departamentas kasdien skelbia sojos pupelių ir sojų aliejaus FOB kainą – orientacinę kainą ([1]). Ši orientacinė kaina atitinka tarptautinių kainų lygį ([2]) ir yra naudojama apskaičiuojant eksporto mokesčio, kuris turi būti sumokėtas mokesčių administratoriui, dydį.

(37) Vidaus rinkos kainų tendencijos atitinka tarptautinių kainų tendencijas. Atlikus tyrimą nustatyta, kad skirtumą tarp tarptautinių ir vidaus rinkos sojos pupelių ir sojų aliejus kainų lėmė produktui nustatytas eksporto mokestis ir kitos jį eksportuojant patirtos išlaidos. Argentinos Žemės ūkio ministerija taip pat skelbia orientacinę sojos pupelių ir sojų aliejus vidaus rinkos kainą – teorinę FAS kainą ([3]). Todėl sojos pupelių ir sojų aliejus gamintojų gauta grynoji kaina yra tokia pati, nesvarbu, ar jie parduoda eksportui ar vidaus rinkoje.

(38) Taigi nustatyta, kad dėl Argentinos eksporto mokesčių sistemos sukelto iškraipymo biodyzelino gamintojų naudojamos pagrindinės žaliavos kainos Argentinos vidaus rinkoje buvo dirbtinai žemesnės už tarptautines kainas ir todėl pagrindinės žaliavos sąnaudos nebuvo tinkamai atspindėtos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį tiriamų Argentinos gamintojų įrašuose, kaip išaiškino Bendrasis Teismas, kaip paaiškinta pirmiau.

(39) Todėl Komisija nusprendė peržiūrėti laikinojo reglamento 63 konstatuojamąją dalį ir neatsižvelgti į faktines sojos pupelių (pagrindinės žaliavos, pirktos ir naudotos biodyzelinui gaminti) sąnaudas, nurodytas nagrinėjamųjų bendrovių sąskaitose, ir jas pakeisti kaina, už kurią šios bendrovės būtų įsigijusios sojos pupeles, jei nebūtų buvę tokio iškraipymo.

(40) Siekdama nustatyti kainą, už kurią nagrinėjamosios bendrovės būtų įsigijusios sojos pupeles, jei nebūtų buvę tokio iškraipymo, Komisija rėmėsi Argentinos Žemės ūkio ministerijos paskelbtų sojos pupelių orientacinių kainų, nustatytų Argentinos FOB eksportui per TL, vidurkiu ([4]).

(41) Argentinos eksportuojančių gamintojų asociacija (CARBIO) ir Argentinos valdžios institucijos teigė, kad bendrovių patirtų sąnaudų koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį įmanomas tik tada, kai įrašai, o ne bendrovių patirtos sąnaudos, pagrįstai neatspindi su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusių sąnaudų. Jos teigė, kad Komisija iš tikrųjų eksporto mokesčius pridėjo prie kainos, kurią bendrovės sumokėjo pirkdamos sojos pupeles, tokiu būdu į gamybos sąnaudas įtraukdama su nagrinėjamojo produkto gamyba arba pardavimu nesusijusį elementą.

([1]) Žemės ūkio, gyvulininkystės ir žuvininkystės ministerijos rezoliucija Nr. 331/2001.

([2]) Pagrindinė rinka, kuria remiantis nustatomas tarptautinių sojos pupelių ir sojų aliejaus kainų lygis, yra Čikagos prekių birža (*Chicago Board of Trade*).

([3]) Teorinė FAS vertė apskaičiuojama iš oficialios FOB vertės atskaitant visas su eksporto procesu susijusias sąnaudas.

([4]) http://64.76.123.202/site/agricultura/precios_fob_-_exportaciones/index.php

Jos pridūrė, kad faktų atskleidimo dokumente cituojamas Bendrojo Teismo sprendimas „Acron“ ([1]) byloje yra pagrįstas neteisingu PPO antidempingo susitarimo 2.2.1.1 straipsnio aiškinimu, šiuo metu jis apskųstas Teisingumo Teismui ir bet kokiu atveju tos bylos faktinės aplinkybės skiriasi nuo šio atvejo aplinkybių, nes žaliavų kainos Argentinoje nėra reguliuojamos, kaip dujų kainos Rusijoje, jos neiškreipiamos, bet nustatomos laisvai be valstybės įsikišimo, todėl padėtis Argentinos rinkoje nėra tokia ypatinga, kad Komisija galėtų taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį. Jos pareiškė, kad DEA sistema Argentinoje neprieštarauja jokioms prekybos taisyklėms. Be to, CARBIO teigė, kad, kadangi nustatant eksporto kainą nebuvo atsižvelgta į eksporto mokesčius, Komisija neteisingai palygino normaliąją vertę (kurią apskaičiuojant atsižvelgta į eksporto mokesčius) ir eksporto kainą (kurią apskaičiuojant neatsižvelgta į eksporto mokesčius).

Jos taip pat teigė, kad Komisija, apskaičiuodama normaliąją vertę, rėmėsi tarptautinėmis Čikagos prekių biržoje (*Chicago Board of Trade*, toliau – CBOT) nustatytomis sojos pupelių kainomis, tačiau nustatydama eksporto kainą, ji neatsižvelgė į pelną arba nuostolius, susijusius su rizikos draudimo veikla toje biržoje (žr. toliau), ir dėl šios priežasties Komisija vėl neteisingai palygino normaliąją vertę ir eksporto kainą. Be to, CARBIO pridūrė, kad paprasčiausiai pakeisdama tiriamųjų bendrovių užregistruotas sąnaudas tarptautine kaina, Komisija neatsižvelgė į savaiminį Argentinos gamintojų konkurencinį pranašumą. Galiausiai CARBIO skundėsi, kad Komisija neatsižvelgė į faktą, jog netaikant DEA sistemos Argentinoje sojos pupelių CBOT kainos būtų buvusios daug žemesnės.

(42) Šie teiginiai turi būti atmesti. NET jei „Acron“ bylos ir šios bylos faktai nėra tie patys, Bendrasis Teismas vis dėlto nustatė teisės principą, pagal kurį, jei tiriamojo produkto gamybos sąnaudos nėra tinkamai atspindėtos bendrovių įrašuose, jomis nesiremiama apskaičiuojant normaliąją vertę. „Acron“ atveju sąnaudos nebuvo tinkamai atspindėtos nagrinėjamosios bendrovės įrašuose, nes dujų kaina buvo reguliuojama. Šiuo atveju nustatyta, kad su nagrinėjamojo produkto gamyba susijusios sąnaudos nėra tinkamai atspindėtos nagrinėjamųjų bendrovių įrašuose, nes jos yra dirbtinai žemos dėl Argentinoje taikomos DEA sistemos sukelto iškraipymo. Tai taikytina nepaisant to, ar apskritai pačios DEA sistemos prieštarauja ar neprieštarauja PPO susitarimo nuostatoms. Be to, Komisija mano, kad Bendrasis Teismas rėmėsi teisingu Antidempingo susitarimo aiškinimu. Iš tikrųjų, byloje *Kinija – broileriai* ([2]) ekspertų grupė nustatė, kad nors pagal Antidempingo susitarimo 2.2.1.1 straipsnį daroma prielaida, kad respondentų apskaitos knygos ir įrašai *paprastai* naudojami apskaičiuojant gamybos sąnaudas, tyrimą atliekanti institucija pasilieka teisę atsisakyti naudoti tokias knygas, jei nustato, kad jos i) neatitinka bendrųjų apskaitos standartų arba ii) tinkamai neatspindi su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusių sąnaudų. Tačiau nusprendusi nukrypti nuo normos tyrimą atliekanti institucija turi nurodyti tokio veiksmo priežastis. Pagal šį aiškinimą, atsižvelgdama į DEA sistemos sukeltą ypatingą rinkos padėtį nulėmusį iškraipymą, Komisija pakeitė nagrinėjamųjų bendrovių užregistruotas sąnaudas, patirtas šioms įsigyjant pagrindinių žaliavų Argentinoje, kaina, kuri būtų buvusi sumokėta, jei nebūtų buvę tokio iškraipymo. Tai, kad skaičių atžvilgiu rezultatas yra panašus, nereiškia, kad Komisijos taikytas metodas buvo paprasčiausias eksporto mokesčių pridėjimas prie žaliavų sąnaudų. Tarptautinės biržos prekių kainos nustatomos remiantis pasiūla ir paklausa ir nėra jokių įrodymų, kad DEA sistema Argentinoje turi įtakos CBOT kainoms. Todėl visi teiginiai ir tvirtinimai, kad remdamasi tarptautine kaina Komisija neteisingai palygino normaliąją vertę ir eksporto kainą, yra nepagrįsti. Ta pati išvada daroma ir dėl teiginio, kad Komisija neatsižvelgė į savaiminį Argentinos gamintojų konkurencinį pranašumą, nes bendrovių užregistruotos sąnaudos buvo pakeistos dėl neįprastai žemos žaliavų kainos vidaus rinkoje, o ne dėl lyginamojo pranašumo.

(43) Laikinojo reglamento 45 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kad pardavimas vidaus rinkoje nebuvo laikomas pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis, todėl normalioji vertė turėjo būti apskaičiuota pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktą remiantis pagrįsta 15 % pelno suma. Kai kurie eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisijos naudotas pagrįstas pelnas (15 %) apskaičiuojant normaliąją vertę buvo pernelyg didelis ir kad kituose panašių biržos prekių rinkų tyrimuose nusistovėjusi praktika buvo visiškai skirtinga (t. y. naudotas maždaug 5 % pelno dydis).

([1]) 2013 m. vasario 7 d. Sprendimas T-235/08 (*Acron OAO* ir *Dorogobuzh OAO prieš Tarybą*).

([2]) 2013 m. rugsėjo 25 d. priimta ekspertų ataskaita „Kinija. Antidempingo ir kompensacinio muito priemonės, nustatytos broilerių produktams iš Jungtinių Amerikos Valstijų“ (*China – Anti-Dumping and Countervailing Duty Measures on Broiler Products from the United States*, WT/DS427/R), 7.164 punktas.

(44) Šis teiginys turi būti atmestas. Visų pirma, teiginys, kad Komisija, apskaičiuodama normaliąją vertę, sistemingai naudoja 5 % pelno dydį, yra neteisingas. Kiekvienas atvejis įvertinamas atskirai, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes. Pavyzdžiui, 2009 m. su biodyzelinu susijusioje byloje prieš Jungtines Valstijas naudotas įvairus pelno dydis, o svertinis vidutinis pelnas buvo daug didesnis nei 15 %. Antra, Komisija taip pat atsižvelgė į Argentinoje nustatytą trumpojo ir vidutinės trukmės laikotarpio palūkanų normą, kuri pagal Pasaulio banko duomenis yra apie 14 %. Be abejo, atrodo pagrįsta tikėtis, kad vykdant veiklą biodyzelino vidaus rinkose pelnas būtų didesnis nei kapitalo skolinimosi išlaidos. Be to, šis pelnas yra netgi mažesnis už pelną, kurį per TL gavo nagrinėjamojo produkto gamintojai, nors tokio pelno dydžio priežastis – DEA sukeltas sąnaudų iškraipymas ir valstybės reguliuojamos biodyzelino kainos vidaus rinkoje. Todėl ir dėl pirmiau nurodytų priežasčių 15 % pelnas ir toliau laikomas pagrįstu dydžiu, kurio galėtų tikėtis palyginti nauja ir kapitalui imli Argentinos pramonė.

(45) Atskleidus galutinius faktus CARBIO ir Argentinos valdžios institucijos pareiškė, kad: i) nuoroda į pelno lygį su Jungtinėmis Valstijomis susijusiame tyrime buvo nepagrįsta; ii) nuoroda į vidutinės trukmės laikotarpio palūkanų normą yra nelogiška, į šį lyginamąjį standartą niekada nebuvo atsižvelgta anksčiau ir net jei jis yra naudotinas, nederėtų to daryti Argentinos atveju, kadangi investicijos buvo daromos JAV doleriais kartu su užsienio subjektais; iii) į Argentinos gamintojų faktiškai gautą pelną nebuvo galima atsižvelgti dėl ypatingos padėties rinkoje ir iv) palyginimui nustatytas Sąjungos pramonės tikslinis pelnas buvo 11 %.

(46) Šie teiginiai turi būti atmesti. Komisija mano, kad Argentinos biodyzelino pramonės įmonėms nustatytas 15 % pelno dydis buvo pagrįstas, nes per TL tos šalies pramonė vis dar buvo buvo nauja ir imli kapitalui. Nuoroda į pelno dydį JAV byloje buvo padaryta siekiant paneigti teiginį, kad Komisija, apskaičiuodama normaliąją vertę, sistemingai naudoja 5 % pelno dydį. Nuoroda į vidutinės trukmės palūkanų normą taip pat buvo skirta patikrinti naudoto pelno dydžio pagrįstumą, o ne nustatyti lyginamąjį standartą. Ta pati išvada taikoma teiginiui dėl atrinktų bendrovių faktiškai gauto pelno. Kita vertus, normalioji vertė apskaičiuojama kitais tikslais nei Sąjungos pramonės tikslinis pelnas ir nenustačius importo dempingo kainomis bet koks šių dviejų dydžių palyginimas yra netinkamas. Todėl laikinojo reglamento 46 konstatuojamoji dalis patvirtinama.

(47) Vienas eksportuojantis gamintojas dalį biodyzelino gamina savo gamyklose, o dalį – pagal žaliavų perdirbimo susitarimą su nepriklausomu gamintoju. Šis eksportuojantis gamintojas paprašė, kad jo gamybos sąnaudos būti perskaičiuotos naudojant skirtingą jo gamybos sąnaudų ir subrangovo gamybos sąnaudų svertinį vidurkį, nei Komisijos pradiniame tyrimo etape naudotas vidurkis. Išnagrinėjus šį prašymą nustatyta, kad jis pagrįstas, ir susijusios bendrovės gamybos sąnaudos atitinkamai perskaičiuotos.

(48) Komisija gavo kitų bendrovių ne tokias svarbias pastabas, tačiau pakeitus normaliosios vertės apskaičiavimo metodą, kaip paaiškinta pirmiau, jos neteko pagrindo. Todėl atlikus minėtus pakeitimus laikinojo reglamento 40–46 konstatuojamųjų dalių išvados patvirtinamos.

2.2. *Eksporto kaina*

(49) Laikinojo reglamento 49 konstatuojamoje dalyje paaiškinta, kad kai pardavimas eksportui buvo vykdomas per Sąjungoje įsikūrusias susijusias prekybos bendroves, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį eksporto kaina buvo koreguojama, siekiant atsižvelgti į susijusio prekiautojo gaunamą pelną. Tam skaičiavimui atlikti pagrįstu laikytas Sąjungoje įsikūrusio susijusio prekiautojo 5 % pelno dydis. Du eksportuojantys gamintojai teigė, kad susijusiems Sąjungoje įsikūrusiems prekybos biržos prekėmis veiklą vykdantiems prekiautojams nustatytas 5 % pelno dydis buvo per didelis ir kad turėtų būti naudojama mažesnė procentinė pelno dalis (iki 2 %, priklausomai nuo bendrovių) arba nenustatyta jokio pelno.

(50) Tačiau šiam teiginiui pagrįsti nebuvo pateikta jokių įrodymų. Šiomis aplinkybėmis susijusiems ES įsikūrusiems prekiautojams nustatytas 5 % pelno dydis yra patvirtinamas.

(51) Atskleidus galutinius faktus CARBIO toliau tvirtino, kad 5 % pelno dydis, nustatytas prekybą biržos prekėmis vykdančioms bendrovėms, buvo per didelis ir nurodė KPMG specialiai šiam tikslui atliktą tyrimą, kuris Komisijai buvo pateiktas 2013 m. liepos 1 d., jau paskelbus laikinąjį reglamentą. Komisija nusprendė, kad tyrimo išvadomis remtis negalima, nes pačiame tyrime nurodyti analizės trūkumai, dėl kurių atrinktas ribotas skaičius prekybos bendrovių, iš kurių pusė nevykdė žemės ūkio produktų pardavimo. Todėl laikoma, kad pateikti įrodymai yra nepakankami. Todėl susijusiems ES įsikūrusiems prekiautojams nustatytas 5 % pelno dydis patvirtinamas.

(52) Vienas eksportuojantis gamintojas skundėsi, kad nustatydama eksporto kainą Komisija neatsižvelgė į vadinamuosius rizikos draudimo rezultatus, t. y. gamintojo sudarant sojų aliejaus pardavimo ir pirkimo ateities sandorius Čikagos prekių biržoje gautą pelną arba patirtus nuostolius. Bendrovė tvirtino, kad dėl žaliavų kainų svyravimo rizikos draudimas yra būtinas biodyzelino verslo elementas ir kad biodyzelino pardavėjo grynąsias pajamas sudaro ne tik pirkėjo mokama kaina bet ir iš pagrindinių rizikos draudimo operacijų gautas pelnas (arba patirti nuostoliai).

(53) Tas argumentas turi būti atmestas, nes pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalyje aiškiai nustatyta, kad eksporto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už produktą, jį parduodant eksportui, neatsižvelgiant į atskirą – nors ir susijusį – pelną arba nuostolius, susijusius su rizikos draudimo praktika.

(54) Kadangi jokių kitų pastabų dėl eksporto kainų negauta, laikinojo reglamento 47–49 konstatuojamosios dalys su minėtais pakeitimais patvirtinamos.

2.3. *Palyginimas*

(55) Laikinojo reglamento 53 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kad kai pardavimas eksportui buvo vykdomas per ne ES įsikūrusias susijusias prekybos bendroves, Komisija nagrinėjo, ar tokie susiję prekiautojai turėtų būti laikomi už komisinius veikiančiais tarpininkais, ir tai patvirtinus atliekamas koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą siekiant atsižvelgti į teorinį prekiautojo gautą pelno dydį.

(56) Viena bendrovė teigė, kad Komisijos nustatytas susijusių ne ES įsikūrusių prekiautojų teorinis pelno dydis buvo per didelis ir kad mažesnis pelno dydis būtų labiau pagrįstas.

(57) Komisija atidžiai išnagrinėjo eksportuojančio gamintojo pateiktus argumentus ir padarė išvadą, kad atsižvelgiant į susijusių prekiautojų vykdomą plataus masto veiklą, 5 % pelno dydis laikytas pagrįstu. Todėl tas teiginys turi būti atmestas.

(58) Kadangi jokių kitų pastabų dėl palyginimo negauta, laikinojo reglamento 50–55 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

2.4. *Dempingo skirtumai*

(59) Visi bendradarbiaujantys Argentinos eksportuojantys gamintojai pageidavo, kad tuo atveju, jei iš Argentinos importuojamam biodyzelinui būtų nustatytas antidempingo muitas, visiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams būtų nustatytas vienas muitas, apskaičiuotas remiantis visiems atrinktiems eksportuojantiems gamintojams nustatytų antidempingo muitų svertiniu vidurkiu. Šį prašymą jie pagrindė teiginiu, kad visi atrinkti gamintojai turi prekybos ar kitokių tarpusavio ryšių, jie gamina, parduoda, skolina biodyzeliną vienas kitam arba keičiasi juo tarpusavyje, ir įvairių bendrovių produktai dažnai pakraunami į tą patį laivą ir kartu gabenami į ES, o muitinėse nebeįmanoma nustatyti ir atskirti skirtingų gamintojų produktų. Teigta, kad dėl šių ypatingų aplinkybių individualių muitų nustatymas yra neįmanomas.

(60) Nepaisant to, kad prašymas gautas iš visų eksportuojančių gamintojų, įskaitant tuos, kuriems nustatytas individualus dempingo skirtumas yra mažesnis nei vidutinis svertinis dempingo skirtumas, ir nepaisant galimo muitinių procedūrų supaprastinimo, šis prašymas turėtų būti atmestas. Iš tiesų, tariami praktiniai sunkumai neturėtų būti pretekstas taikyti nuo pagrindinio reglamento nuostatų leidžiančias nukrypti nuostatas, nebent tai neišvengiama. Šiuo atveju bendrovių praktika keistis nagrinėjamuoju produktu, jį skolinti ar maišyti savaime netrukdo nustatyti individualių muitų pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį.

(61) Trys bendrovės paprašė įtraukti jų pavadinimus į bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų sąrašą, kad joms būtų nustatyta bendradarbiaujančių neatrinktų bendrovių antidempingo muito norma, o ne visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma.

(62) Dvi iš trijų bendrovių per TL jau gamino biodyzeliną vidaus rinkai arba pagal žaliavų perdirbimo susitarimus kitiems eksportuojantiems gamintojams, tačiau jos pačios neeksportavo į Sąjungą. Trečioji bendrovė negamino biodyzelino per TL, nes jos gamykla tuo metu vis dar buvo statoma.

(63) Komisija mano, kad pirmiau minėtų trijų bendrovių atveju sąlygos, kurias įvykdžius jas būtų galima laikyti bendradarbiaujančiais eksportuojančiais gamintojais, netenkinamos. Tai taikoma ne tik bendrovei, kuri per TL visai negamino biodyzelino, bet ir į bendrovėms, kurios bendradarbiavo atliekant tyrimą ir pateikė atrankos klausimyno atsakymus, nes juose aiškiai nurodė, kad gamino vidaus rinkai arba trečiosioms šalims, tačiau savo vardu biodyzelino į Sąjungą neeksportavo.

(64) Todėl šis prašymas turi būti atmestas ir trims minėtoms bendrovėms turi būti taikomas visiems kitiems eksportuotojams nustatytas antidempingo muitas.

(65) Atsižvelgiant į minėtus atliktus normaliosios vertės ir eksporto kainos koregavimus ir negavus jokių kitų pastabų, laikinojo reglamento 59 konstatuojamosios dalies lentelė pakeičiama toliau nurodyta lentele su galutiniais dempingo skirtumais, išreikštais CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi:

Bendrovė	Dempingo skirtumas
Louis Dreyfus Commodities S.A.	46,7 %
Grupė „Renova“ (Molinos Río de la Plata S.A., Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A. ir Vicentin S.A.I.C.)	49,2 %
Grupė „T6“ (Aceitera General Deheza S.A., Bunge Argentina S.A.)	41,9 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	46,8 %
Visos kitos bendrovės	49,2 %

3. **Indonezija**

3.1. *Normalioji vertė*

(66) Kaip minėta 28–34 konstatuojamosiose dalyse, Komisija priėjo prie išvados, kad dėl DEA sistemos Indonezijoje iškreipiamos tos šalies biodyzelino gamintojų gamybos sąnaudos ir todėl su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusios išlaidos nėra tinkamai atspindėtos tiriamų Indonezijos gamintojų įrašuose.

(67) Todėl Komisija nusprendė peržiūrėti laikinojo reglamento 63 konstatuojamąją dalį ir neatsižvelgti į faktines nerafinuoto alyvpalmių aliejaus (NAA) (pagrindinės žaliavos, pirktos ir naudotos biodyzelinui gaminti) sąnaudas, nurodytas susijusių bendrovių sąskaitose, o jas pakeisti kaina, už kurią šios bendrovės būtų įsigijusios NAA, jei nebūtų buvę tokio iškraipymo.

(68) Tyrimas patvirtino, kad nerafinuoto alyvpalmių aliejaus, kuriuo prekiaujama vidaus rinkoje, kainų lygis yra labai žemas, palyginti su tarptautinėmis orientacinėmis kainomis, o kainų skirtumas labai panašus į NAA taikomą eksporto mokestį. Kadangi dėl DEA sistemos yra mažiau galimybių eksportuoti nerafinuotą alyvpalmių aliejų, jo kiekis vidaus rinkoje didėja, o tai daro spaudimą kainoms ir mažina šio produkto kainą vidaus rinkoje. Tokios aplinkybės lemia ypatingą rinkos padėtį.

(69) Per TL eksportuojamam biodyzelinui taikoma eksporto mokesčio norma buvo 2–5 %. Tuo pačiu laikotarpiu eksportuojamam nerafinuotam alyvpalmių aliejui nustatyta eksporto mokesčio norma svyravo nuo 15 iki 20 %, o rafinuotam, balintam, dezodoruotam alyvpalmių aliejui nustatytas eksporto mokestis buvo 5–18,5 %. Skirtingos muitų tarifų normos taikomos atsižvelgiant į atitinkamą orientacinių kainų lygį (kurios atitinka tarptautinės rinkos tendencijas ir neturi nieko bendro su kokybės skirtumais). Alyvpalmių vaisiams nustatytas vienodas 40 % dydžio eksporto mokestis.

(70) Dėl pirmiau nurodytų priežasčių laikinojo reglamento 63 konstatuojamoji dalis peržiūrėta, o nagrinėjamųjų bendrovių užregistruotos pagrindinės žaliavos (NAA) sąnaudos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį pakeistos orientacine eksporto NAA kaina ([1]), kurią skelbia Indonezijos valdžios institucijos ir kuri savo ruožtu yra pagrįsta paskelbtomis tarptautinėmis kainomis (Roterdamo, Malaizijos ir Indonezijos). Šis koregavimas susijęs su nerafinuotu alyvpalmių aliejumi, kuris įsigytas tiek iš susijusių, tiek iš nesusijusių bendrovių. Nerafinuoto alyvpalmių aliejaus, kurį pagamino tas pats juridinis asmuo, sąnaudos buvo priimtos, atsižvelgiant į tai, kad nerasta jokių įrodymų, kad to paties juridinio asmens pagaminto nerafinuoto alyvpalmių aliejaus sąnaudos būtų iškreiptos.

(71) Visi eksportuojantys Indonezijos gamintojai ir Indonezijos Vyriausybė teigia, kad bendrovių užregistruotų su nerafinuotu alyvpalmių aliejumi susijusių sąnaudų pakeitimas Indonezijos orientacine tam aliejui nustatyta eksporto kaina nėra leidžiamas nei pagal PPO taisykles, nei pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį, ir todėl yra neteisėtas. Šiuo atžvilgiu Indonezijos Vyriausybė teigė, kad Komisija neteisingai laikė Indoneziją ne rinkos ekonomikos šalimi. Toliau pateikiami apibendrinti bendrovių argumentai. Pirma, Komisija nepateikė jokių įrodymų, dėl kurių reikėtų nesiremti užregistruotomis faktinėmis sąnaudomis arba nuspręsti, kad šios sąnaudos pagrįstai neatspindi su nagrinėjamojo produkto gamyba susijusių sąnaudų, bet tiesiog pareiškė, kad užregistruotos sąnaudos yra dirbtinai žemos, palyginti su tarptautinėmis kainomis, ir todėl turėtų būti pakeistos.

Tai prieštarauja PPO taisyklėms, pagal kurias, nustatant, ar konkrečios sąnaudos gali būti naudojamos apskaičiuojant gamybos sąnaudas, nagrinėjama, ar tos sąnaudos yra susijusios su produkto gamyba ir pardavimu, o ne tai, ar tos sąnaudos pagrįstai atspindi rinkos vertę. Antra, net jei pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalimi tariamai leidžiama atlikti koregavimą, to straipsnio taikymas turėtų būti ribojamas tais atvejais, kai valstybė tiesiogiai kišasi į rinką nustatydama arba reguliuodama dirbtinai žemo lygio kainas. Tačiau šiuo konkrečiu atveju Komisija teigia, kad nerafinuoto alyvpalmių aliejaus kaina vidaus rinkoje yra dirbtinai žema nė dėl valstybės reguliavimo, o paprasčiausiai dėl tam produktui nustatyto eksporto

([1]) Nuo 2011 m. rugsėjo mėn. kiekvieną mėnesį Indonezijos valdžios institucijos nustato orientacinę eksporto kainą ir apskaičiuoja ankstesnių mėnesių kainų vidurkį, remdamosi trimis skirtingais šaltiniais: i) Roterdamo CIF kaina; ii) Malaizijos CIF kaina ir iii) Indonezijos prekių biržos rinka. Orientacinė eksporto kaina nustatoma remiantis tais pačiais šaltiniais, bet pagal FOB principą. Per dalį TL iki 2011 m. rugsėjo mėn. (2011 m. liepos–rugpjūčio mėn.) siekiant nustatyti orientacinę nerafinuoto alyvpalmių aliejaus eksporto kainą kaip orientacinė kaina naudota tik Roterdamo kaina.

mokesčio. NET jei tai būtų tiesa, bet koks eksporto mokesčių sistemos poveikis vidaus rinkos kainai gali būti laikomas tik atsitiktiniu arba paprasčiausiai šalutiniu poveikiu. Trečia, Komisija neteisingai remiasi *Acron* sprendimu, siekdama pagrįsti su nerafinuotu alyvpalmių aliejumi susijusio koregavimo teisėtumą. Dėl šio sprendimo šiuo metu pateikta apeliacija, todėl juo remtis kaip precedentu negalima. Bet kuriuo atveju faktinės aplinkybės *Acron* byloje skyrėsi, nes jos susijusios su atveju, kai dujų kainas reguliuoja valstybė, priešingai nei Indonezijos atveju, kai nerafinuoto alyvpalmių aliejaus kainos rinkoje nustatomos laisvai. Galiausiai Indonezijos Vyriausybė pareiškė, kad koregavimas pagal 2 straipsnio 5 dalį atliktas tik siekiant padidinti dempingo skirtumus dėl apmokestinimo skirtumų.

(72) Teiginys, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį atliktas koregavimas yra neteisėtas pagal PPO ir (arba) Sąjungos taisykles, turi būti atmestas. Pagrindiniu reglamentu perkeltas PPO antidempingo susitarimas, todėl laikoma, kad visos šio reglamento nuostatos, įskaitant 2 straipsnio 5 dalį, atitinka Sąjungos pagal Antidempingo susitarimą priimtus įsipareigojimus. Šiuo klausimu primenama, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalis vienodai taikoma tiek rinkos, tiek ne rinkos ekonomikos šalims. Kaip minėta pirmiau (42 konstatuojamoji dalis), Bendrasis Teismas *Acron* byloje nustatė teisės principą, pagal kurį, jei tiriamojo produkto gamybos sąnaudos nėra tinkamai atspindėtos bendrovių įrašuose, jomis nesiremiama apskaičiuojant normaliąją vertę, ir tokios sąnaudos gali būti pakeistos sąnaudomis, atspindinčiomis rinkos jėgų nustatytas kainas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį. Tačiau faktas, kad *Acron* byla susijusi su valstybės reguliuojamomis kainomis, negali būti aiškinamas kaip reiškiantis tai, kad Komisija negali taikyti 2 straipsnio 5 dalies nustačius kitas valstybės įsikišimo formas, kuriomis tiesiogiai ar netiesiogiai iškreipiama konkreti rinka smukdant kainas iki dirbtinai žemo lygio. Byloje *Kinija – broileriai* ekspertų grupė, aiškindama Antidempingo susitarimo 2.2.1.1 straipsnį, neseniai priėjo prie panašios išvados. Šiuo atveju Komisija nustatė, kad nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudos nėra tinkamai atspindėtos nagrinėjamųjų bendrovių įrašuose, nes jos yra dirbtinai žemos dėl Indonezijoje taikomos DEA sistemos. Todėl visiškai pagrįsta, kad Komisija koreguotų nerafinuoto alyvpalmių aliejaus sąnaudas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį. Dėl Indonezijos Vyriausybės teiginio, pažymima, kad koregavimas pagal 2 straipsnio 5 dalį grindžiamas įrodytu vidaus rinkos kainos ir tarptautinės nerafinuoto alyvpalmių aliejaus kainos skirtumu, o ne apmokestinimo skirtumais.

(73) Du Indonezijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisijai nepavyko įrodyti, kad Indonezijos nerafinuoto alyvpalmių aliejaus kaina vidaus rinkoje yra iškreipta. Jie teigia, kad pagrindinė Komisijos prielaida, kad dėl DEA sistemos yra mažiau galimybių eksportuoti nerafinuotą alyvpalmių aliejų, todėl jo kiekis vidaus rinkoje didėja, o tai smukdo to produkto vidaus rinkos kainas, yra faktiškai neteisinga, kadangi yra eksportuojamas didelis nerafinuoto alyvpalmių aliejaus kiekis (70 % visos produkcijos). Bet kuriuo atveju, net jei nerafinuoto alyvpalmių aliejaus vidaus rinka būtų laikoma iškreipta dėl DEA sistemos, orientacinė eksporto kaina taip pat būtų iškreipta, nes ji pagrįsta tarptautinėmis eksporto kainomis, į kurias įtrauktas eksporto mokestis. Todėl nerafinuoto alyvpalmių aliejaus orientacinė eksporto kaina negali būti naudojama kaip tinkama lyginamoji kaina to produkto sąnaudoms koreguoti.

(74) Nepaisant to, kad nerafinuotas alyvpalmių aliejus eksportuojamas iš Indonezijos dideliais kiekiais, atlikus tyrimą nustatyta, kad jo kaina vidaus rinkoje, palyginti su tarptautinėmis kainomis, yra dirbtinai žema. Be to, nustatytas kainų skirtumas yra panašus į eksporto mokestį, taikomą DEA. Todėl galima pagrįstai daryti išvadą, kad žemą vidaus rinkos kainų lygį nulėmė DEA sistemos sukeltas iškraipymas. Be to, tarptautinės biržos prekių, įskaitant nerafinuotą alyvpalmių aliejų, kainos nustatomos remiantis pasiūla ir paklausa ir atspindi rinkos jėgų dinamiką. Nepateikta jokių įrodymų, kad tas rinkos jėgas iškreipė Indonezijos DEA sistema. Todėl teiginys, kad orientacinė eksporto kaina yra netinkama lyginamoji kaina, yra atmetamas.

(75) Vienas eksportuojantis gamintojas, kurio, kaip nustatyta, pardavimas vidaus rinkoje nebuvo tipiškas (laikinojo reglamento 60 konstatuojamoji dalis), teigė, kad Komisija klaidingai nustatė tipišką pardavimo apimtį, nes rėmėsi atskirų susijusių bendrovių pardavimo apimtimi, o ne bendra visų grupės bendrovių pardavimo apimtimi. Vis dėlto jis pripažįsta, kad ši tariama klaida neturėjo poveikio su tuo susijusiai preliminariai išvadai. Atsižvelgiant į šio eksportuojančio gamintojo pastabas, primenama, kad nė viena susijusi bendrovė atskirai neatitiko tipiškumo reikalavimų. Todėl, net jei šis teiginys buvo pagrįstas, akivaizdu, kad tipiškumo nustatymas remiantis visų susijusių bendrovių bendra pardavimo vidaus rinkoje apimtimi, negalėjo, kaip pripažino pats eksportuojantis gamintojas, turėti įtakos preliminarioms išvadoms. Negavus jokių kitų pastabų laikinojo reglamento 60–62 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

(76) Viena šalis tvirtino, kad laikinojo reglamento 63 konstatuojamojoje dalyje nurodytos per didelės tos šalies PBA išlaidos. Išnagrinėjus šį argumentą, paaiškėjo, kad apskaičiuojant normaliąją vertę buvo įtrauktos tiek su pardavimu vidaus rinkoje, tiek su pardavimu eksportui susijusios PBA išlaidos. Atitinkamai buvo padaryti reikiami pakeitimai, kad būtų naudojamos tik su pardavimu vidaus rinkoje susijusios PBA išlaidos.

(77) Vienai šaliai kilo abejonių dėl normaliosios vertės apskaičiavimo, ypač dėl pagal 2 straipsnio 6 dalį pasirinkto metodo, kaip nurodyta laikinojo reglamento 65 konstatuojamojoje dalyje. 2 straipsnio 6 dalyje numatyti trys alternatyvūs metodai PBA išlaidoms ir pelnui nustatyti tuo atveju, jei faktiniai bendrovės duomenys negali būti naudojami. Ši šalis teigė, kad šie trys metodai turi būti pasirenkami eilės tvarka, kuria jie pateikti, ir todėl turėtų būtų svarstoma pirmiau taikyti 2 straipsnio 6 dalies a punktą ir 2 straipsnio 6 dalies b punktą.

(78) Kadangi atrodo, kad laikinajame reglamente svarstytas tik metodas pagal 2 straipsnio 6 dalies c punktą, tolesnėse konstatuojamosiose dalyse išsamiau išdėstyta, kodėl 2 straipsnio 6 dalies a punktas ir 2 straipsnio 6 dalies b punktas šiuo atveju netaikytini.

(79) 2 straipsnio 6 dalies a punktas netaikytinas atsižvelgiant į tai, kad nenustatyta jokių atrinktų Indonezijos (ir Argentinos) bendrovių faktinių sumų, nes jos neprekiavo įprastomis prekybos sąlygomis. Todėl nėra duomenų apie jokio kito eksportuotojo ar gamintojo (iš atrinktųjų) faktines sumas, kad būtų galima taikyti 2 straipsnio 6 dalies a punktą.

(80) 2 straipsnio 6 dalies b punktas netaikytinas atsižvelgiant į tai, kad nė viena atrinkta Indonezijos (ir Argentinos) bendrovė nevykdo tos pačios bendrosios kategorijos produktų pardavimo įprastomis prekybos sąlygomis.

(81) Dėl 2 straipsnio 6 dalies b punkto ši šalis taip pat teigė, kad pagrindinio reglamento nuostatos nesuderinamos su PPO reglamento nuostatomis, nes jo 2 straipsnio 6 dalies b punkte nustatytas reikalavimas, kad pardavimas turėtų būti vykdomas įprastomis prekybos sąlygomis. Tačiau, kaip minėta 72 konstatuojamojoje dalyje, pagrindiniu reglamentu perkeltas PPO antidempingo susitarimas, todėl laikoma, kad visos šio reglamento nuostatos, įskaitant 2 straipsnio 6 dalį, atitinka Sąjungos pagal Antidempingo susitarimą priimtus įsipareigojimus ir kad nuostata dėl pardavimo įprastomis prekybos sąlygomis visiškai perkelta.

(82) Todėl pasirinkimas taikyti 2 straipsnio 6 dalies c punktą ir bet kurio kito pagrįsto metodo naudojimas pelno dydžiui nustatyti yra patvirtinamas.

(83) Kelios šalys taip pat laikė 15 % pelno dydį, naudotą apskaičiuojant normaliąją vertę, per dideliu. Jos teigia, kad laikinajame reglamente nepaaiškinama, kaip Komisija apskaičiavo 15 % pelno dydį, ir todėl jos daro prielaidą, kad Komisija panaudojo 15 % atsižvelgdama į pelną, kuriuo remtasi apskaičiuojant žalą. Jos teigė, kad kitose su biržos prekėmis susijusiose bylose regione Komisija naudojo 5 % pelno dydį. Kelios šalys siūlė naudoti Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanolio byloje nustatytą pelno dydį. Viena šalis taip pat siūlė naudoti mažesnį pelno dydį, susijusį su jos biodyzelino ir mineralinio dyzelino mišinio pardavimu. Be to, Indonezijos Vyriausybė pareiškė, kad nerafinuoto alyvpalmių aliejaus sąnaudų pakeitimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį ir tuo pačiu metu 15 % pelno dydžio, kuris atspindėtų neiškreiptos rinkos pelno dydį, naudojimas pagal 2 straipsnio 6 dalies c punktą, dubliuojasi.

(84) Pirma, teiginys, kad Komisija, apskaičiuodama normaliąją vertę, sistemingai naudoja 5 % pelno dydį, yra neteisingas. Kiekvienas atvejis įvertinamas atskirai, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes. Pavyzdžiui, 2009 m. su biodyzelinu susijusiame procese prieš Jungtines Valstijas naudoti įvairūs pelno lygiai, o svertinis vidutinis pelnas buvo daug didesnis nei 15 %. Antra, atsižvelgiant į tai, kad trumpojo ir vidutinės trukmės laikotarpio palūkanų norma Indonezijoje yra apie 12 %, remiantis Pasaulio banko duomenimis, atrodo, pagrįsta tikėtis, kad vykdant veiklą biodyzelino vidaus rinkoje pelnas būtų didesnis nei kapitalo skolinimosi išlaidos. Nuoroda į vidutinės trukmės laikotarpio skolinimąsi reiškia, kad norima nustatyti ne ribą, o patikrinti taikomos pelno normos pagrįstumą. Trečia, neatsižvelgiant į tai, ar biodyzelino ir mineralinio dyzelino mišinio pardavimas laikomas ar nelaikomas tos pačios bendrosios kategorijos produktų pardavimu, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies b punkte nustatyta, kaip jau minėta 80 konstatuojamojoje dalyje, kad toks pardavimas turėtų būti vykdomas įprastomis prekybos sąlygomis. Kadangi biodyzelino pardavimas vidaus rinkoje vykdomas ne įprastomis prekybos sąlygomis, biodyzelino ir mineralinio dyzelino mišinio pardavimas, *mutatis mutandis*, nelaikomas vykdomu įprastomis prekybos sąlygomis. Todėl ir dėl pirmiau nurodytų priežasčių 15 % pelnas ir toliau laikomas pagrįstu dydžiu, kurio galėtų tikėtis palyginti nauja ir kapitalui imli Indonezijos pramonė. Indonezijos Vyriausybės argumentas dėl dubliuojamojo poveikio negali būti priimtas, kadangi sąnaudų koregavimas pagal 2 straipsnio 5 dalį ir pagrįsto pelno nustatymas pagal 2 straipsnio 6 dalies c punktą yra du aiškiai skirtingi veiksmai. Todėl laikinojo reglamento 65 konstatuojamoji dalis patvirtinama.

(85) Viena šalis teigė, kad, kadangi į orientacinę nerafinuoto alyvpalmių aliejaus eksporto kainą įtrauktos tarptautinio vežimo sąnaudos ir kadangi NAA vidaus rinkos kainos koregavimo, atsižvelgiant į šio produkto tarptautinės kainos lygį, tikslas – gauti neiškreiptą NAA vidaus rinkos kainą, orientacinė NAA eksporto kaina turėtų būti pakoreguota ir sumažinta, neįtraukiant vežimo sąnaudų.

(86) Šis teiginys turi būti atmestas. Komisija svarstė kelias alternatyvas siekdama atrinkti tinkamiausią kainą, kuri turėtų būti naudojama kaip tarptautinė orientacinė kaina. Reikėtų priminti, kad pačios Indonezijos valdžios institucijos naudoja orientacinę eksporto kainą, kuria remiantis apskaičiuoja mėnesinį eksporto muitų lygį. Todėl Indonezijos valdžios institucijų nustatyta orientacinė eksporto kaina laikyta tinkamiausia tarptautine orientacine kaina, naudotina kaip lyginamoji kaina nustatant biodyzelino gamybos Indonezijoje sąnaudų iškraipymo lygį.

(87) Dvi šalys pareiškė, kad Komisija neatsižvelgė į tai, kad jos gamina biodyzeliną iš kitų nei nerafinuotas alyvpalmių aliejus žaliavų, t. y. palmių riebalų rūgščių distiliato (PRRD), rafinuoto alyvpalmių aliejaus (RAA) arba rafinuoto palmių stearino (RPS). Neatsižvelgiant tai, kokias faktines žaliavas naudojo šalys biodyzelino gamyboje, su nerafinuotu alyvpalmių aliejumi susijęs koregavimas (kaip aprašyta 70 konstatuojamojoje dalyje) buvo atliktas remiantis neteisinga naudota žaliava ir todėl neteisingai apskaičiuotas normaliosios vertės lygis.

(88) Šie teiginiai turi būti atmesti. Reikia pabrėžti, kad Komisija pakeitė tik nerafinuoto alyvpalmių aliejaus, įsigyto iš susijusių ir nesusijusių tiekėjų biodyzelinui gaminti, sąnaudas. Kalbant apie šalutinius produktus, kaip antai, PRRD, RAA ir RPS, kurie gaunami perdirbus įsigytą nerafinuotą alyvpalmių aliejų ir kurie toliau perdirbami biodyzelinui gaminti, koregavimų neatlikta.

(89) Trys šalys teigė, kad Komisija nepripažino, kad jų nerafinuoto alyvpalmių aliejaus įsigijimas iš susijusių bendrovių turėtų būti laikomas vidaus gamyba ir todėl koregavimas pagal 2 straipsnio 5 dalį neturėtų būti atliekamas (kaip paaiškinta 70 konstatuojamojoje dalyje). Šalys teigia, kad sandoriai grupės viduje buvo vykdomi įprastomis rinkos sąlygomis ir todėl neturėtų būti koreguojami ir pakeičiami tarptautine kaina. Be to, vienas eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad normalioji vertė per TL turėtų būti apskaičiuojama kas mėnesį.

(90) Kadangi vidaus sandorio kaina negali būti laikoma patikima, Komisija paprastai patikrina, ar sandoriai tarp susijusių šalių yra iš tiesų sudaryti įprastomis rinkos sąlygomis. Siekdama tai patikrinti Komisija lygina susijusių bendrovių nustatytą kainą su pagrindine rinkos kaina. Kadangi pagrindinė vidaus rinkos kaina yra iškreipta, Komisija negali atlikti tokio patikrinimo. Todėl Komisija turėjo pakeisti tokią nepatikimą kainą pagrįsta kaina, kuri būtų buvusi nustatyta įprastomis rinkos sąlygomis. Šiuo atveju – tarptautine kaina. Atsižvelgiant į teiginį dėl mėnesinio normaliosios vertės skaičiavimo, pateikta ir patikrinta informacija nebuvo pakankamai išsami, kad toks skaičiavimas būtų pagrįstas. Todėl abu teiginiai buvo atmesti.

(91) Sąjungos pramonė teigė, kad nerafinuoto alyvpalmių aliejaus, kurį pagamino tas pats juridinis asmuo, sąnaudos taip pat turėtų būti pakoreguotos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį, nes dėl DEA sistemos jos taip pat buvo iškreiptos.

(92) Tas teiginys turi būti atmestas. Biodyzelino gamybos procesu žaliavos naudojamos skirtingais rafinavimo ir (arba) perdirbimo etapais, o tų gamybos etapų sąnaudos gali būti laikomos patikimomis, nes juos vykdo tas pats juridinis asmuo ir sandorių kainodaros nepatikimumo klausimas, kaip aprašyta pirmiau, nekyla.

(93) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija iš apskaičiuotosios normaliosios vertės turėjo atskaityti vadinamąsias kainų lengvatas. Tas teiginys negali būti priimtas. Apskaičiuota normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis sąnaudomis. Todėl būtų neteisinga atsižvelgti į minėtas kainų lengvatas.

3.2. *Eksporto kaina*

(94) Viena šalis abejojo dėl eksporto kainos nustatymo ir teigė, kad turėtų būti atsižvelgta tiek į dėl rizikos draudimo gautą pelną, tiek į patirtus nuostolius, ir kad su biodyzelinu susijusios rizikos draudimo pelno ir nuostolių apskaita tvarkoma nenuosekliai.

(95) Teiginys, kad reikėtų atsižvelgti į dėl rizikos draudimo gautą pelną ir patirtus nuostolius turi būti atmestas. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalyje aiškiai nustatyta, kad eksporto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už produktą, jį parduodant eksportui, neatsižvelgiant į atskirą – nors ir susijusį – pelną arba nuostolius, susijusius su rizikos draudimo praktika. Todėl laikinojo reglamento 66 ir 67 konstatuojamosiose dalyse nurodyti metodai patvirtinami.

(96) Komisija pripažįsta, kad pradiniu tyrimo etapu vienos šalies su biodyzelinu susijusios rizikos draudimo pelno ir nuostolių apskaita buvo tvarkoma nenuosekliai. Šis teiginys priimtas ir atlikti reikalingi koregavimai.

(97) Kiek tai susiję su laikinojo reglamento 68 konstatuojamąja dalimi, viena šalis tvirtino, kad dėl Sąjungoje įsikūrusioms susijusioms prekybos bendrovėms nustatyto 5 % pelno dydžio apskaičiuota per didelė kapitalo grąža ir per didelis nesusijusių prekiautojų parduodant biodyzeliną paprastai gaunamas pelnas. Ji teigia, kad tipiška kapitalo grąža atitinka 1,3–1,8 % pelno dydį.

(98) Kadangi nesusiję importuotojai nebendradarbiavo ir atsižvelgiant į tai, kad prekybos bendrovės yra paslaugų įmonės, kurios nedaro didelių investicijų į kapitalą, minėtas tvirtinimas apie kapitalo grąžą yra nereikšmingas, todėl Komisija atmeta šį teiginį ir mano, kad 5 % pelno dydis šiuo atveju yra pagrįstas. Todėl laikinojo reglamento 68 konstatuojamoji dalis patvirtinama.

(99) Dėl laikinojo reglamento 69 konstatuojamosios dalies viena šalis teigė, kad dvejopo biodyzelino vertės skaičiavimo priemoka turėtų būti pridėta prie eksporto kainos, nes tai – paprasčiausias Italijos teisės aktų įgyvendinimas.

(100) NET jei Komisija pritartų šiam argumentui ir priemokas pridėtų prie eksporto kainos, tos priemokos būtų vėl atskaitomos pagal 2 straipsnio 10 dalies k punktą, siekiant palyginti eksporto kainą su ta pačia normaliąja verte, tinkamai atsižvelgiant į skirtumus, kurie turi įtakos kainų palyginamumui. Kadangi Indonezijoje priemoka už dvejopą biodyzelino vertės skaičiavimą nenustatyta, aukštesnė eksporto kaina Italijoje nėra tiesiogiai palyginama. Todėl tas teiginys atmestas, o laikinojo reglamento 69 konstatuojamoji dalis patvirtinama.

(101) Galutinai atskleidus faktus ta šalis pakartojo savo prašymą. Tačiau nepateikta jokių papildomų argumentų, kuriais remdamasi Komisija pakeistų savo vertinimą. Todėl laikinojo reglamento 69 konstatuojamoji dalis lieka patvirtinta.

(102) Po galutinio faktų atskleidimo keli eksportuojantys gamintojai atkreipė Komisijos dėmesį į tariamas korektūros klaidas, padarytas apskaičiuojant dempingą. Tie teiginiai buvo išnagrinėti, ir, jei pagrįsta, skaičiavimai pakoreguoti.

3.3. *Palyginimas*

(103) Kadangi jokių pastabų dėl palyginimo negauta, laikinojo reglamento 70–75 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

3.4. *Dempingo skirtumai*

(104) Atsižvelgiant į normaliosios vertės ir eksporto kainos koregavimus, kaip nustatyta pirmiau nurodytose konstatuojamosiose dalyse, ir negavus jokių kitų pastabų, galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra:

Bendrovė	Dempingo skirtumas
PT. Ciliandra Perkasa, Džakarta	8,8 %
PT. Musim Mas, Medanas	18,3 %
PT. Pelita Agung Agrindustri, Medanas	16,8 %
PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan ir *PT. Wilmar Nabati Indonesia,* Medanas	23,3 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	20,1 %
Visos kitos bendrovės	23,3 %

E. ŽALA

1. Sąjungos gamyba ir Sąjungos pramonė

(105) Laikinojo reglamento 80–82 konstatuojamosiose dalyse apibrėžta Sąjungos pramonė ir patvirtina, kad trys bendrovės nebuvo įtrauktos į Sąjungos pramonės apibrėžtį dėl jų priklausymo nuo importo iš nagrinėjamųjų šalių, t. y. jos importavo daug daugiau biodyzelino iš nagrinėjamųjų šalių nei gamino pačios.

(106) Dar dvi bendrovės buvo išbrauktos iš Sąjungos pramonės apibrėžties, nes per tiriamąjį laikotarpį biodyzelino negamino.

(107) Paskelbus laikinąjį reglamentą gauta pastabų, kad kitos bendrovės turėtų būti išbrauktos iš Sąjungos pramonės apibrėžties dėl biodyzelino importo iš nagrinėjamųjų šalių, taip pat dėl savo ryšių su eksportuojančiais Argentinos ir Indonezijos gamintojais, tokiu būdu apsisaugant nuo neigiamo dempingo poveikio.

(108) Tos pastabos atmetamos. Išanalizavus teiginį dėl eksportuojančių gamintojų ir Sąjungos pramonės ryšių nustatyta, kad patronuojančioji bendrovė turėjo ir Argentinos eksportuojančio gamintojo, ir Sąjungos gamintojo akcijų.

(109) Pirma, nustatyta, kad tos bendrovės atvirai konkuravo tarpusavyje dėl tų pačių klientų Sąjungos rinkoje, todėl jų ryšiai neturėjo jokio poveikio nei Argentinos eksportuojančio gamintojo, nei Sąjungos gamintojo verslo praktikai.

(110) Atskleidus galutinius faktus viena suinteresuotoji šalis paprašė informacijos, susijusios su Komisijos išvada, kad Argentinos eksportuotojai ir Sąjungos pramonė konkuravo dėl tų pačių klientų Europos rinkoje. Atlikus Sąjungos gamintojų ir Argentinos eksportuotojų tyrimą šis faktas patvirtintas ir nerasta įrodymų, patvirtinančių prielaidą, kad Argentinos eksportuotojai ir Sąjungos gamintojai sutarė nekonkuruoti dėl biodyzelino pardavimo galutiniams vartotojams. Galutinių naudotojų yra palyginti nedaug, tai daugiausia didelės naftos perdirbimo įmonės, kurios perka ir iš Sąjungos gamintojų, ir iš importuotojų.

(111) Antra, nustatyta, kad pagrindinė 108 konstatuojamojoje dalyje nurodyto Sąjungos gamintojo veikla, visų pirma gamybos ir susijusi pardavimo veikla, taip pat mokslinių tyrimų veikla, yra vykdoma Sąjungoje. Todėl padaryta išvada, kad minėtas ryšys nebuvo priežastis išbraukti šią bendrovę į Sąjungos pramonės apibrėžties pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punktą.

(112) Fakto, kad kai kurios Sąjungos pramonės bendrovės importavo biodyzeliną iš nagrinėjamųjų šalių, savaime nepakanka Sąjungos pramonės apibrėžčiai pakeisti. Kaip paaiškinta laikinajame reglamente, Sąjungos pramonės importas iš nagrinėjamųjų šalių buvo vykdomas savigynai. Be to, nustatyta, kad kai kurie iš nagrinėjamųjų šalių importavę Sąjungos gamintojai pagrindinę veiklą vykdė Sąjungoje – šių bendrovių gamybos apimtis buvo didesnė nei importo apimtis, o mokslinius tyrimus jos atliko Sąjungoje.

(113) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad į Sąjungos pramonės apibrėžtį taip pat turėtų būti įtrauktos bendrovės, kurios pirko biodyzeliną ir jį maišė su mineraliniu dyzelinu, nes tie mišiniai taip pat yra nagrinėjamasis produktas. Šis teiginys atmetamas. Nagrinėjamasis produktas yra biodyzelinas, tiek grynas, tiek mišinio pavidalo. Todėl nagrinėjamojo produkto gamintojai yra biodyzelino gamintojai, o ne bendrovės, kurios maišo biodyzeliną su mineraliniu dyzelinu.

(114) Todėl Sąjungos pramonės apibrėžtis, nustatyta laikinojo reglamento 80–82 konstatuojamosiose dalyse, ir gamybos per TL apimtis, nustatyta laikinojo reglamento 83 konstatuojamojoje dalyje, patvirtinamos.

2. **Sąjungos suvartojimas**

(115) Atskleidus pirminius faktus Sąjungos pramonė nežymiai pakoregavo savo 2009 m. pardavimo duomenis, taip pakoreguodama tų metų Sąjungos suvartojimą. Ši pataisa nepakeitė tendencijos ar išvadų, padarytų remiantis laikinajame reglamente nurodytais duomenimis. Pataisyti 1 lentelės duomenys nurodyti toliau. Kadangi negauta jokių pastabų, laikinojo reglamento 84–86 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

Sąjungos suvartojimas	2009 m.	2010 m.	2011 m.	TL
Tonos	11 151 172	11 538 511	11 159 706	11 728 400
Indeksas 2009 m. = 100	100	103	100	105

Šaltinis: Eurostatas, Sąjungos pramonės duomenys.

3. **Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas**

(116) Laikinojo reglamento 88–90 konstatuojamosiose dalyse Komisija nustatė, kad importo iš Argentinos ir Indonezijos poveikio bendro vertinimo sąlygos buvo tenkinamos. Tuo suabejojo viena suinteresuotoji šalis, kuri tvirtino, kad PME iš Indonezijos nekonkuravo su Sąjungoje pagamintu biodyzelinu tomis pačiomis sąlygomis, kaip SME iš Argentinos, ir kad PME buvo pigesnis nei Sąjungos gamintojų pagamintas biodyzelinas, nes žaliavos buvo pigesnės nei Sąjungoje turimos žaliavos.

(117) Tie argumentai atmetami. Tiek SME, tiek PME yra importuojami į Sąjungą, jie taip pat gaminami Sąjungoje ir maišomi su RME ir Sąjungoje gaminamu kitų rūšių biodyzelinu, prieš juos parduodant arba sumaišant su mineraliniu dyzelinu. Mišinio gamintojai gali rinktis, kokias žaliavas įsigyti ir iš kokių šaltinių, kad pagamintų savo galutinį produktą, atsižvelgiant į rinką ir tų metų klimato sąlygas. Didelis PME kiekis parduodamas vasaros mėnesiais, mažiau jo parduodama žiemą, bet jis vis tiek konkuruoja su RME ir Sąjungos pagamintu biodyzelinu, taip pat su SME iš Argentinos.

(118) Todėl laikinojo reglamento 90 konstatuojamoji dalis patvirtinama.

4. **Importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina apimtis, kaina ir rinkos dalis**

(119) Viena suinteresuotoji šalis abejojo laikinojo reglamento 2 lentelėje nurodytais importo duomenimis, teigdama, kad importas iš Indonezijos buvo daug mažesnis nei nurodytas lentelėje. 2 lentelėje pateikti importo duomenys pagrįsti Eurostato duomenimis, kurie buvo atidžiai patikrinti, ir nustatyta, kad jie teisingi ir atitinka iš Indonezijos eksportuotojų gautus duomenis. Biodyzelinas yra palyginti naujas produktas ir muitinės kodai, naudojami importuojamam biodyzelinui, pastaraisiais metais keitėsi. Todėl renkant Eurostato duomenis turi būti naudojami tuo metu taikyti kodai, siekiant užtikrinti, kad duomenys būtų tikslūs. Tai paaiškina, kodėl suinteresuotosios šalies surinkti duomenys yra neišsamūs ir rodo mažesnį importą, nei visi 2 lentelėje pateikti duomenys.

(120) Atsižvelgiant į nedidelį Sąjungos suvartojimo pakoregavimą 1 lentelėje, 2 lentelėje nurodyta 2009 m. Argentinos rinkos dalis taip pat šiek tiek pakoreguota, o su Indonezija susiję duomenys nepakeisti. Tai nekeičia duomenų tendencijų ar tais duomenimis remiantis padarytų išvadų. Su rinkos dalimi susiję pakoreguoti duomenys nurodyti toliau.

	2009 m.	2010 m.	2011 m.	TL
Importas iš Argentinos				
Rinkos dalis	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
Indeksas 2009 m. = 100	100	135	167	141

Šaltinis: Eurostatas.

5. **Priverstinis kainų mažinimas**

(121) Kaip nustatyta laikinojo reglamento 94–96 konstatuojamosiose dalyse, siekiant nustatyti, ar priverstinai buvo mažinamos kainos, importo iš Argentinos ir Indonezijos kainos palygintos su Sąjungos pramonės pardavimo kainomis, naudojant atrinktų bendrovių duomenis. Lyginant Sąjungos pramonės importuotas biodyzelinas, skirtas perparduoti, buvo neįtrauktas į priverstinio kainų mažinimo skaičiavimą.

(122) Suinteresuotosios šalys pažymėjo, kad naudotas metodas – ribinės filtruojamumo temperatūros (RFT) lyginimas, nebuvo toks pat kaip naudotasis ankstesniame antidempingo tyrime, susijusiame su biodyzelinu iš JAV, kuriame buvo lyginamos žaliavos.

(123) Priešingai nei eksportuojantys Argentinos ir Indonezijos gamintojai, Sąjungos pramonė neparduoda iš vienos žaliavos pagaminto biodyzelino, bet maišo kelias žaliavas galutiniam produktui – biodyzelinui – pagaminti, kuris yra parduodamas. Galutinis vartotojas nežino arba nesidomi perkamo produkto sudėtimi, jei produkto RFT atitinka privalomą RFT. Vartotojui svarbiausia yra RFT, nepriklausomai nuo to, kokia žaliava naudojama. Tokiomis aplinkybėms nuspręsta, kad šiame tyrime tikslinga kainas lyginti remiantis RFT.

(124) Iš Indonezijos importuojamo produkto, kurio RFT yra 13 °C arba didesnė, kaina buvo pakoreguota, remiantis skirtumu tarp Sąjungos pramonės parduodamo produkto, kurio RFT yra 13 °C, ir Sąjungos pramonės parduodamo produkto, kurio RFT yra 0 °C, kainų, siekiant palyginti produkto iš Indonezijos, kurio RTF yra 13 °C ir didesnė, ir Sąjungoje pagaminto ir maišyto produkto, kurio RFT yra 0 °C, kainas. Vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas pažymėjo, kad Sąjungos pramonės vykdomo produkto, kurio RFT yra 13 °C, pardavimo apimtis vieno sandorio metu buvo nedidelė, ir kad tos kainos turėtų būti palygintos su produkto, kurio RFT yra 0 °C, panašios apimties pardavimo sandoriais. Atlikus produkto, kurio RFT yra 0 °C, panašios apimties pardavimo sandorių patikrinimą, nustatytas kainų skirtumas atitiko kainų skirtumą visuose kituose produkto, kurio RFT yra 0 °C, sandoriuose, o nustatyti kainų skirtumai buvo ir didesni, ir mažesni už vidutinį kainų skirtumą. Todėl priverstinio kainų mažinimo lygis, nustatytas laikinojo reglamento 97 konstatuojamojoje dalyje, nepakeistas.

(125) Vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas paprašė Komisijos nurodyti tikslų Sąjungos pramonės parduodamų mišinių produkto kontrolės numerį (PKN) – Sąjungos pramonės parduotos savo produkcijos kiekvienos žaliavos procentinę dalį. Atsižvelgiant į tai, kad nustatant žalą atliktas palyginimas buvo pagrįstas tik RFT, šis prašymas buvo atmestas.

(126) Viena suinteresuotoji šalis tvirtino, kad yra skirtumas tarp biodyzelino, kuris atitinka Atsinaujinančių energijos išteklių direktyvoje nustatytus kriterijus (sertifikuota pagal AEID), ir biodyzelino, kuris tų kriterijų neatitinka, kainų. Ji teigė, kad reikėtų pakoreguoti kainas, nes importas iš Indonezijos buvo nesertifikuotas pagal AEID ir kad pagal AEID sertifikuoto biodyzelino kaina buvo didesnė.

(127) Tas teiginys atmestas. Beveik visas importas iš Indonezijos per TL buvo sertifikuotas pagal AEID. Bet kuriuo atveju valstybės narės Atsinaujinančių energijos išteklių direktyvoje nustatytus tvarumo kriterijus perkėlė į savo nacionalinę teisę tik 2012 m., todėl, ar biodyzelinas buvo sertifikuotos pagal tą direktyvą ar nesertifikuotas per didžiąją TL dalį, neturėjo jokio poveikio.

(128) Atskleidus galutinius faktus vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas pateikė pastabų dėl priverstinio kainų mažinimo apskaičiavimo ir teigė, kad PME importas iš Indonezijos turėtų būti lyginamas su visu Sąjungos pramonės pardavimu. Iš tiesų apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą PME iš Indonezijos pardavimas palygintas su visu Sąjungos pramonės vykdomu produktu, kurio RFT yra 0 °C, pardavimu didinant Indonezijos PME kainą pagal kainos veiksnį, apskaičiuotą palyginus Sąjungos pramonės vykdytą produktą, kurio RFT yra 0 °C, pardavimą su Sąjungos pramonės vykdytu produktu, kurio RFT yra 13 °C, pardavimu. Todėl teiginys atmetamas. Tos pačios suinteresuotosios šalies teiginys, kad į žalos apskaičiavimą buvo įtrauktas importuotas produktas, yra faktiškai neteisingas ir buvo atmestas. Bet kuriuo atveju importuotas biodyzelinas ir Sąjungoje pagamintas biodyzelinas buvo maišomi ir parduodami už tą pačią kainą, kaip mišiniai, kurių sudėtyje nebuvo jokio importuoto biodyzelino.

(129) Vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas taip pat abejojo dėl išlaidų po importo apskaičiavimo. Tačiau tos išlaidos buvo patvirtintos kaip faktinės importuojamo biodyzelino išlaidos, atskaičius pristatymo į galutinės paskirties vietą išlaidas, ir jų koreguoti nebūtina.

6. **Makroekonominiai rodikliai**

(130) Kaip nustatyta laikinojo reglamento 101 konstatuojamojoje dalyje, remiantis su visa Sąjungos pramone susijusiais duomenimis nagrinėti šie makroekonominiai rodikliai: gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, augimas, užimtumas, našumas, dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas po buvusio dempingo.

(131) Po pirminio faktų atskleidimo Sąjungos pramonė pažymėjo, kad laikinojo reglamento 4 lentelėje pateiktuose duomenyse apie pajėgumus įtraukti pajėgumai, kurie buvo neišmontuoti, tačiau nebuvo tokios būklės, kad būtų galima jais naudotis per TL ar ankstesniais metais biodyzelinui gaminti. Ji tuos pajėgumus laikė nepanaudotais pajėgumais, kurie neturėtų būti laikomi skirtais naudoti pajėgumais. Todėl 4 lentelėje pateiktos su pajėgumų naudojimu susijusios vertės buvo pernelyg sumažintos. Atlikus nuodugnią šių iš naujo pateiktų duomenų analizę, jie patvirtinti ir pakartotinai pateikti toliau nurodytoje 4 lentelėje. Laikinajame reglamente nurodytas 43–41 % pajėgumų naudojimo lygis dabar pakeistas į 46–55 %. Sąjungos pramonė taip pat pakoregavo 2009 m. gamybos duomenis toliau pateiktoje lentelėje:

	2009 m.	2010 m.	2011 m.	TL
Gamybos pajėgumai (tonomis)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Indeksas (2009 m. = 100)	100	99	85	87
Gamybos apimtis (tonomis)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Indeksas (2009 m. = 100)	100	107	98	104
Pajėgumų panaudojimas	46 %	50 %	53 %	55 %
Indeksas (2009 m. = 100)	100	109	115	120

(132) Laikinojo reglamento 103 konstatuojamojoje dalyje išnagrinėti ankstesni pajėgumų naudojimo duomenys, pažymint, kad gamybos apimtis didėjo, o pajėgumai išliko tokie patys. Pagal patikslintus duomenis gamybos apimtis vis dar didėja, bet tuo pačiu laikotarpiu naudoti pajėgumai sumažėjo. Tai rodo, kad Sąjungos pramonė mažino turimus pajėgumus, nes didėjo importas iš Argentinos ir Indonezijos, ir taip reagavo į rinkos sąlygas. Šie patikslinti duomenys dabar labiau atitinka Sąjungos pramonės ir Sąjungos gamintojų viešus pareiškimus, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu keliose gamyklose buvo sustabdyta gamyba ir kad ne iš karto buvo galima naudotis įrengtais pajėgumais arba jais buvo galima naudotis tik daug pakartotinai investavus.

(133) Kelios suinteresuotosios šalys suabejojo peržiūrėtais su pajėgumais susijusiais duomenimis ir pajėgumų naudojimo duomenimis. Tačiau nė viena suinteresuotoji šalis nepateikė jokių alternatyvų. Peržiūra pagrįsta patikslintais su pajėgumais susijusiais duomenimis, kuriuos pateikė skundo pateikėjas ir kurie apima visą Sąjungos pramonę. Patikslintuose duomenyse pateiktos nuorodos į viešai prieinamus duomenis, ypač susijusius su nepanaudotais pajėgumais, taip pat gamintojų, kurie nutraukė veiklą dėl finansinių sunkumų, pajėgumais. Kaip paaiškinta 6 skirsnyje „Makroekonominiai rodikliai“, patikslinti duomenys pateikia tikslesnės bendros informacijos apie nagrinėjamuoju laikotarpiu turimus biodyzelino gamybos pajėgumus, palyginti su iš pradžių pateiktais ir laikinajame reglamente paskelbtais duomenimis.

(134) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Sąjungos pramonė nepatyrė žalos, nes gamybos apimtis didėjo pagal vartojimą. Šis teiginys atmetamas, nes remiantis kitais svarbiais žalos rodikliais aiškiai nustatyta žala, ypač dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių prarasta rinkos dalis ir sumažėjusio pelningumo tendencija, dėl kurios patirta nuostolių.

(135) Kita suinteresuotoji šalis teigė, kad Sąjungos pramonei žala nepadaryta, jei lyginamos tik nuo 2011 m. iki TL nustatytos tendencijos, o ne nuo 2009 m. sausio 1 d. iki TL pabaigos (nagrinėjamasis laikotarpis) pasireiškusios tendencijos. Atsižvelgiant į tai, kad TL apima 2011 m. pusmetį, 2011 m. ir TL palyginimas nėra tikslus. Be to, siekiant prasmingo palyginimo, reikia išnagrinėti žalos vertinimui svarbias tendencijas per pakankamai ilgą laikotarpį, kaip ir buvo padaryta šiuo atveju. Taigi šis teiginys atmetamas.

(136) Ta pati suinteresuotoji šalis pastebėjo, kad Komisija laikinajame reglamente nepaskelbė visos Sąjungos pramonės pardavimo vertės ir paprašė, kad šis skaičius būtų paskelbtas. Vis dėlto visi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje nurodyti svarbūs veiksniai buvo išnagrinėti, kad būtų galima visapusiškai įvertinti žalą. Pardavimo vertės duomenys buvo surinkti iš atrinktų bendrovių, kurios atstovavo visai Sąjungos pramonei, ir patikrinti.

(137) Ta pati šalis taip pat pažymėjo, kad Sąjungos pramonė sugebėjo padidinti užimtumą ir todėl neigiamo poveikio Sąjungos pramonei tiriamuoju laikotarpiu nepadaryta.

(138) Tačiau kaip paaiškinta laikinojo reglamento 106 konstatuojamojoje dalyje, šios kapitalui imlios pramonės užimtumo lygis yra palyginti žemas. Todėl atlikus nedidelius su skaičiais susijusius pakeitimus indeksuoti duomenys gali smarkiai pakisti. Bendro užimtumo lygio padidėjimas nereiškia, kad Sąjungos pramonei nepadaryta žalos, kurią rodo kiti rodikliai.

(139) Negavus jokių kitų pastabų laikinojo reglamento 103–110 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

7. **Mikroekonominiai rodikliai**

(140) Kaip nustatyta laikinojo reglamento 102 konstatuojamojoje dalyje, remiantis atrinktų Sąjungos gamintojų pateiktais patikrintais duomenimis, nagrinėti šie mikroekonominiai rodikliai: vidutinės vieneto kainos, vieneto sąnaudos, darbo sąnaudos, atsargos, pelningumas, grynųjų pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą.

(141) Negavus jokių susijusių pastabų, laikinojo reglamento 111–117 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

8. **Išvada dėl žalos**

(142) Kelios šalys paprieštaravo laikinajame reglamente pateiktai išvadai dėl žalos, remdamosi tuo, kad nuo 2011 m. iki TL keli rodikliai, atrodo, pagerėjo. Tiesa, kad nuo 2011 m. iki TL nustatyta kai kurių rodiklių (pvz., gamybos ir pardavimo apimties) augimo tendencija, tačiau pramonė negalėjo perkelti šiuo laikotarpiu padidėjusių sąnaudų, kaip nustatyta laikinojo reglamento 111 konstatuojamojoje dalyje. Dėl to pramonės padėtis dar labiau pablogėjo – 2011 m. jos patirti nuostoliai buvo 0,2 %, o per TL jie išaugo iki 2,5 %. Todėl manoma, kad net jei žalos analizė būtų apėmusi tik laikotarpį nuo 2011 m. iki TL, vis tiek būtų įrodyta, kad pramonė patyrė materialinės žalos.

(143) Negavus kitų pastabų laikinojo reglamento 118–120 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

F. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

1. **Importo dempingo kaina poveikis**

(144) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad importas iš Argentinos negalėjo būti žalos priežastis, kadangi nuo 2010 m. iki TL pabaigos importo apimtis nesikeitė, o nuo 2011 m. iki TL pabaigos – šiek tiek sumažėjo.

(145) Šie duomenys paimti iš laikinojo reglamento 2 lentelės ir yra tikslūs. Tačiau Komisijos analizė apėmė laikotarpį nuo nagrinėjamojo laikotarpio pradžios iki TL pabaigos, o per jį importas padidėjo 48 %, jo užimama rinkos dalis – 41 %. Be to, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 90 konstatuojamojoje dalyje, atsižvelgta ne tik į importą iš Argentinos, bet ir į importą iš Indonezijos.

(146) Atsižvelgdama į kasmetinį kainų palyginimą, ta pati suinteresuotoji šalis pažymėjo, kad importo iš Argentinos kainos didėjo sparčiau nei Sąjungos pramonės pardavimo kainos. Tačiau dėl importo iš Argentinos vis dar priverstinai buvo mažinamos Sąjungos pramonės kainos, todėl Sąjungos kainos negalėjo augti taip sparčiai.

(147) Negavus jokių kitų pastabų dėl importo dempingo kaina poveikio laikinojo reglamento 123–128 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

2. **Kitų veiksnių poveikis**

2.1. *Importas iš kitų nei nagrinėjamosios šalys trečiųjų šalių*

(148) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 129 konstatuojamojoje dalyje pateikta išvada, kad importas iš kitų šalių nepadarė žalos, yra patvirtinama.

2.2. *Importas iš nagrinėjamųjų šalių ne dempingo kaina*

(149) Pritaikius 2 straipsnio 5 dalį, kaip minėta 38 ir 70 konstatuojamosiose dalyse, importo iš nagrinėjamųjų šalių ne dempingo kaina nenustatyta. Todėl laikinojo reglamento 130 konstatuojamoji dalis atitinkamai pakeista.

2.3. *Kiti Sąjungos gamintojai*

(150) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 131 konstatuojamoji dalis patvirtinama.

2.4. *Sąjungos pramonės importas*

(151) Kaip nustatyta laikinojo reglamento 132–136 konstatuojamosiose dalyse, nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė iš nagrinėjamųjų šalių importavo didelį biodyzelino kiekį – iki 60 % viso per TL iš tų šalių importuoto kiekio.

(152) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad tas importas toli gražu nebuvo savigynos priemonė, o Sąjungos pramonės „gerai apgalvotos ilgalaikės strategijos“ dalis – investuoti Argentinoje ir toje šalyje įsigyti biodyzelino.

(153) Ji taip pat tvirtina, kad niekada nebuvo ekonominio pagrindo importuoti sojų aliejų į Sąjungą ir jį perdirbti į biodyzeliną Sąjungoje, ir kad ekonomiškai naudinga perdirbti sojų aliejų Argentinoje ir eksportuoti gautą biodyzeliną.

(154) Šie teiginiai turėtų būti atmesti. Nepateikta jokių tokios „ilgalaikės strategijos“ įrodymų, o Sąjungos pramonė neigia jos egzistavimą. Jei įgyvendinant minėtą strategiją Sąjungos pramonės biodyzelino gamyba turėjo būti papildyta gamyba Argentinoje ir galutinio produkto importu, būtų neabejotinai beprasmiška ir nelogiška pateikti skundą dėl tokio importo.

(155) Viena suinteresuotoji šalis pakartojo, kad Sąjungos pramonės vykdytas biodyzelino importas, naudotas kaip savigynos priemonė, iš tiesų buvo ilgalaikės komercinės strategijos dalis. Šis tvirtinimas, kuris nebuvo pagrįstas, atmetamas. Nepateikta jokių tokios strategijos įrodymų, tik tvirtinimai. Be to, atrodytų nelogiška susijusiems Sąjungos gamintojams pritarti skundui, kai kuriais atvejais padidinti savo pajėgumus Sąjungoje ir tuo pačiu metu įgyvendinti strategiją, pagal kurią gamybos poreikiai būtų tenkinami importu.

(156) Ta pati suinteresuotoji šalis taip pat teigė, kad Sąjungos pramonės užimama rinkos dalis turėtų būti apskaičiuojama įtraukiant jos savigynai naudotą importą. Šis argumentas atmestas, nes rinkos dalies skaičiavimai turi atspindėti Sąjungos pramonės prekių, kurias gamina pati pramonė, pardavimą, o ne su galutiniu produktu susijusią jos prekybos veiklą, vykdytą didėjant importo dempingo kaina apimčiai.

(157) Sąjungos pramonė taip pat įrodė, kad pastaraisiais metais perdirbti į biodyzeliną skirto sojų aliejaus – ir alyvpalmių aliejaus – importas buvo ekonomiškai naudingas. Suinteresuotoji šalis nepateikė jokių priešingų įrodymų. Tik dėl diferencijuoto eksporto mokesčio iškreipiamojo poveikio, dėl kurio eksportuojamas biodyzelinas yra pigesnis nei žaliavos, galutinio produkto importas tampa ekonomiškai pagrįstas.

(158) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad minėtas importas buvo žalos priežastis, nes tik Sąjungos pramonė turėjo galimybę maišyti SME iš Argentinos ir PME iš Indonezijos su Sąjungoje pagamintu biodyzelinu ir jį perparduoti dyzelino rafinavimo įmonėms. Tas teiginys neteisingas. Maišymas yra paprasta operacija, kurią daugelis prekybos bendrovių gali atlikti savo saugyklų rezervuaruose. Kadangi nepateikta jokių įrodymų, kad tik Sąjungos gamintojai gali atlikti tokį maišymą, toks tvirtinimas atmestas.

(159) Vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad Sąjungos pramonės importas nebuvo vykdytas savigynai ir palygino 2011 kalendorinių metų duomenis su TL, kuris apima šešis tų pačių metų mėnesius, duomenimis. Kadangi TL negalima padalyti į dvi dalis, tų dviejų laikotarpių duomenų palyginimas nėra tikslus. Todėl šis teiginys atmetamas.

(160) Negavus jokių kitų pastabų dėl Sąjungos pramonės eksporto, laikinojo reglamento 132–136 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

2.5. *Sąjungos pramonės pajėgumai*

(161) Laikinojo reglamento 137–140 konstatuojamosiose dalyse nurodyta, kad Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo lygis išliko žemas visu nagrinėjamuoju laikotarpiu, tačiau atrinktų bendrovių padėtis tuo laikotarpiu pablogėjo, nors jų pajėgumų naudojimas atitinkamai nesumažėjo.

(162) Todėl padaryta preliminari išvada, kad žemas pajėgumų naudojimo lygis yra pastovus dydis ir nėra susijęs su Sąjungos pramonei padaryta žala.

(163) Viena suinteresuotoji šalis pareiškė pastabų dėl laikinajame reglamente pateiktų duomenų ir pažymėjo, kad net jei nebūtų buvę jokio importo, Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo lygis per TL būtų siekęs tik 53 %. Ji taip pat pabrėžė, kad nuo 2009 m. iki TL pabaigos gamybos pajėgumai padidėjo, todėl pajėgumų naudojimas nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo.

(164) Tačiau minėta suinteresuotoji šalis nepateikė jokių įrodymų, kuriais būtų patvirtinta, kad šis žemas pajėgumų naudojimo lygis darė tokio masto žalą, dėl kurios nutrūko importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės padėties pablogėjimo priežastinis ryšys. Pastovios sąnaudos sudaro tik nedidelę dalį (apytikriai 5 %) visų gamybos sąnaudų, o tai reiškia, kad mažas pajėgumų naudojimas buvo tik vienas, bet ne lemiamas, žalos veiksnys. Be to, viena iš šio žemo pajėgumų naudojimo lygio priežasčių yra tai, kad dėl ypatingos padėties rinkoje Sąjungos pramonė pati importavo galutinį produktą.

(165) Be to, įtraukus patikslintus duomenis apie pajėgumus ir jų naudojimą, paaiškėjo, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pajėgumai sumažėjo, o pajėgumų naudojimas padidėjo nuo 46 % iki 55 %. Tai rodo, kad Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo lygis būtų daug aukštesnis nei pirmiau minėti 53 %, jei nebūtų importo dempingo kaina.

(166) Atskleidus galutinius faktus kelios suinteresuotosios šalys suabejojo išvada, kad žemas pajėgumų naudojimo lygis nebuvo lemiamas žalą sukėlęs veiksnys. Jos tvirtino, kad biodyzelino pramonėje nustatytos pastoviosios sąnaudos buvo daug didesnės, nei pirmiau nurodyta maža procentinė dalis. Tačiau jos nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių šį teiginį, todėl jis atmetamas. Bet kuriuo atveju pastoviosios sąnaudos nėra niekaip susijusios su pajėgumų naudojimo lygiu. Patikrinus atrinktų bendrovių duomenis nustatyta, kad pastoviosios sąnaudos per TL sudarė 3–10 % bendrų gamybos sąnaudų.

(167) Taip pat šiuo klausimu buvo tvirtinama, kad Sąjungos pramonės pertekliniai pajėgumai buvo tokie dideli, kad net jei nebūtų buvę importo, ji nebūtų galėjusi veikti pakankamai pelningai. Nebuvo pateikta jokių šį teiginį pagrindžiančių įrodymų, o tai, kad 2009 m., kai pajėgumų naudojimo lygis buvo žemas, Sąjungos pramonė veikė pelningai, rodo, kad jei nebūtų buvę importo dempingo kaina, jos pelnas būtų buvęs dar didesnis.

(168) Be to, teigta, kad Sąjungos pramonės pajėgumų mažinimas savaime buvo žalos priežastis dėl gamyklų uždarymo sąnaudų ir tebeveikiančių gamyklų pajėgumų mažinimo sąnaudų. Šis tvirtinimas nebuvo pagrįstas ir nebuvo pateikta įrodymų, patvirtinančių, kad pajėgumų mažinimo arba gamyklų ar bendrovių veikos nutraukimo sąnaudos buvo reikšmingos sumos.

(169) Galiausiai šiuo pajėgumų klausimu teigta, kad bet kuri bendrovė, nusprendusi didinti biodyzelino gamybos pajėgumus nagrinėjamuoju laikotarpiu, veikė neatsakingai. Jokių įrodymų, kuriais būtų galima pagrįsti šį teiginį, nepateikta. Be to, tai, kad kai kurios bendrovės sugebėjo padidinti savo pajėgumus didėjant biodyzelino importui dempingo kainomis iš Argentinos ir Indonezijos, rodo konkrečių jų produktų paklausą rinkoje.

(170) Iš patikslintų makroekonominių rodiklių taip pat matyti, kad tuo laikotarpiu bendrovės nustojo naudoti kai kuriuos pajėgumus ir TL pabaigoje pradėjo nerentabilių gamyklų uždarymo procesą. Be to, atskirų bendrovių pajėgumai daugiausia didėjo dėl vadinamosios antrosios kartos biodyzelino gamyklų, kuriose gaminama iš naudotų alyvų ar hidrintų aliejų, plėtros. Todėl Sąjungos pramonė vykdė ir tebevykdo savo pajėgumų racionalizavimo procesą, kad patenkintų Sąjungos poreikius.

(171) Negavus jokių kitų pastabų dėl Sąjungos pramonės pajėgumų, laikinojo reglamento 137–140 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

2.6. *Žaliavų trūkumas ir vertikalioji integracija*

(172) Negavus jokių naujų pastabų dėl prieigos prie žaliavų laikinojo reglamento 141–142 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

2.7. *Dvejopas vertės skaičiavimas*

(173) Laikinojo reglamento 143–146 konstatuojamosiose dalyse nagrinėjamas teiginys, kad dvejopo vertės skaičiavimo sistema, pagal kurią kai kuriose valstybėse narėse biodyzelino dalis mišiniuose gali būti dvigubai mažesnė, jei biodyzelinas pagamintas iš naudoto aliejaus, padarė žalos Sąjungos pramonei arba bent tiems Sąjungos gamintojams, kurie biodyzeliną gamina iš grynų aliejų.

(174) Viena suinteresuotoji šalis paminėjo vieno Sąjungos gamintojo pastabą, kad 2011 m. jo pardavimo apimtis sumažėjo kitų gamintojų, kurie gamino dvejopo vertės skaičiavimo reikalavimus atitinkantį biodyzeliną, naudai.

(175) Vis dėlto, šio gamintojo patirtas neigiamas poveikis buvo ribotas, laikinas ir susijęs ne su visu tiriamuoju laikotarpiu, kadangi dvejopo vertės skaičiavimo sistema toje valstybėje narėje, kurioje bendrovė įsisteigusi, priimta tik 2011 m. rugsėjo mėn. Atsižvelgiant į tai, kad atrinktų bendrovių, tarp kurių buvo ir minėta bendrovė, finansinė padėtis pablogėjo nuo 2011 m. rugsėjo mėn., dvejopas vertės skaičiavimas negali būti laikomas žalos priežastimi.

(176) Sąjungos pramonę sudaro tiek bendrovės, gaminančios biodyzeliną iš naudotų alyvų ir kai kuriose valstybėse taikančios dvejopo vertės skaičiavimo sistemą, tiek bendrovės, gaminančios biodyzeliną iš grynų aliejų, todėl paklausos kitimas yra Sąjungos pramonės vidaus požymis. Kadangi panaudoto aliejaus, kurio reikia dvigubos vertės biodyzelinui gaminti, tiekimas yra ribotas, sudėtinga žymiai padidinti dvigubos vertės biodyzelino gamybos apimtį. Todėl pirmosios kartos biodyzelino paklausa išlieka didelė. Tiriamuoju laikotarpiu nenustatyta jokio didelės apimties biodyzelino, kuriam galima taikyti dvejopo vertės skaičiavimo sistemą, importo, o tai patvirtina, kad dvejopas vertės skaičiavimas lemia Sąjungos pramonės paklausos pokyčius, bet nekuria importo paklausos. Suinteresuotoji šalis Komisijai nepateikė duomenų, patvirtinančių, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu dėl dvigubos vertės biodyzelino krito iš gryno aliejaus pagaminto biodyzelino kaina. Iš tiesų, iš duomenų matyti, kad dvigubos vertės biodyzelino kaina yra tik šiek tiek patrauklesnė nei gryno aliejaus biodyzelino kaina, kuri susijusi su mineralinio dyzelino kaina.

(177) Kai kuriose valstybėse narėse galiojanti dvejopo vertės skaičiavimo tvarka negali būti siejama su Sąjungos pramonės, kurią sudaro abiejų tipų gamintojai, veiklos rezultatų pablogėjimu. Visų pirma tai, kad atrinktų dvigubos vertės biodyzeliną gaminančių bendrovių veiklos rezultatai blogėja, kaip minėta laikinojo reglamento 145 konstatuojamojoje dalyje, rodo, kad importo dempingo kaina sukeltą žalą patiria visa pramonė.

(178) Atskleidus galutinius faktus kelios suinteresuotosios šalys teigė, kad dvigubos vertės biodyzelino kiekis buvo nepakankamai įvertintas. Tačiau dvigubos vertės biodyzelino kiekis Sąjungos rinkoje buvo ribotas, palyginti su bendru biodyzelino pardavimu tiriamuoju laikotarpiu. Be to, jeigu valstybė narė taiko dvejopo skaičiavimo sistemą, dvigubos vertės reikalavimus atitinkantis biodyzelinas yra gaminamas Sąjungoje, todėl paklausa išlieka sutelkta Sąjungos pramonėje. Nebuvo pateikta jokių naujų įrodymų, galinčių pakeisti šią išvadą.

(179) Negavus jokių naujų pastabų dėl su reglamentavimu susijusių veiksnių, laikinojo reglamento 143–146 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

2.8. *Kiti su reglamentavimu susiję veiksniai*

(180) Laikinojo reglamento 147–153 konstatuojamosiose dalyse nagrinėjami suinteresuotųjų šalių teiginiai, kad valstybėse narėse nustatyti apribojimai, pavyzdžiui, kvotų sistemos ir mokesčių režimai, buvo skirti riboti importą iš nagrinėjamųjų šalių, o tai reiškia, kad Sąjungos pramonei padaryta žala, ypač kai kuriose valstybėse narėse, negali būti siejama su importu.

(181) Šie argumentai buvo preliminariai atmesti, be kita ko, dėl to, kad importas dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių nustatytas daugelyje valstybių narių. Be to, importavus produktus į vieną valstybę narę, jie taip pat galėjo būti vežami į kitas valstybes nares ir jose parduodami.

(182) Viena suinteresuotoji šalis pabrėžė, kad 2011 m. Prancūzijos muitinėse įformintas biodyzelino iš Argentinos kiekis buvo nedidelis, taip pat mažas buvo to produkto kiekis tuo pačiu laikotarpiu deklaruotas kaip importuojamas į Vokietiją.

(183) Pirma, kaip paaiškinta pirmiau, vienos valstybės narės muitinėse įformintas biodyzelinas gali būti parduodamas kitoje valstybėje narėje, todėl tokie duomenys nepatikimi. Antra, Prancūzijoje ir Vokietijoje atrinktos bendrovės sugebėjo įrodyti jų produkcijos ir iš nagrinėjamų šalių importuojamų produktų kainų konkurenciją ir dėl to patirtą žalą.

(184) Kita suinteresuotoji šalis teigė, kad panaikinus daugelio valstybių narių biodyzelino pramonei naudingas sistemas, biodyzelino bendrovių pajamos nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo ir jos patyrė žalą. Ji visų pirma atkreipia dėmesį į laipsnišką mokesčių paskatų panaikinimą Prancūzijoje ir į ekologiškam kurui nustatytus mokesčius Vokietijoje.

(185) Vis dėlto laikotarpis, per kurį padaryti šie pokyčiai ir pasireiškė Sąjungos pramonės finansinės padėties pablogėjimas, akivaizdžiai nesutampa. Daugelis šių paskatų buvo skirtos biodyzelino naudotojams, o ne gamintojams ir per TL dar galiojo. Nepateikta jokių įrodymų, kuriais būtų patvirtinta, kad politikos pokyčiai valstybėse narėse, kurios pradeda taikyti privalomo maišymo reikalavimus, padarė žalos Sąjungos pramonei.

(186) Vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas atkreipė dėmesį į šiuo metu Konkurencijos GD atliekamą tyrimą dėl bendradarbiaujančių subjektų tariamo iškraipytų kainų pateikimo agentūrai *Platts*, vykdančiai naftos ir biodegalų produktų kainų vertinimą, ir paprašė, kad šio tyrimo priežastis būtų laikoma galima žalos priežastimi. Šis teiginys atmestas, nes tyrimas nebaigtas ir išvados dar nepaskelbtos.

(187) Negavus jokių naujų pastabų dėl valstybių narių vykdomos politikos laikinojo reglamento 147–153 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(188) Nagrinėjamojo produkto importas iš nagrinėjamųjų šalių per TL buvo vykdomas dempingo kaina ir dėl jo buvo priverstinai mažinama Sąjungos pramonės pardavimo apimtis. Importas dempingo kaina akivaizdžiai išaugo tuo pačiu metu, kai Sąjungos pramonės padėtis pablogėjo. Dempingo kaina importuojami produktai tiesiogiai konkuravo su Sąjungos pramonės produkcija; dėl to nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pelningumas sumažėjo ir ji prarado rinkos dalį. Nors gali būti, kad kiti pirmiau minėti veiksniai turėjo tam tikro poveikio Sąjungos pramonės veiklos rezultatams, akivaizdu, kad nagrinėjamųjų šalių kilmės importas dempingo kainomis daro žalą Sąjungos pramonei.

(189) Nebuvo pateikta jokių naujų įrodymų, dėl kurių būtų galima pakeisti minėtą išvadą, kad kitų atskirai ir bendrai vertintų veiksnių poveikis nebuvo toks, kad dėl jo būtų nutrūkęs importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos priežastinis ryšys. Kadangi kitų pastabų dėl išvados dėl priežastinio ryšio negauta, laikinojo reglamento 154–157 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

G. **SĄJUNGOS INTERESAI**

1. **Sąjungos pramonės interesai**

(190) Kadangi jokių pastabų dėl Sąjungos pramonės interesų negauta, laikinojo reglamento 159–161 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

2. **Nesusijusių importuotojų ir prekiautojų interesai**

(191) Vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad nustačius pasiūlytus muitus būtų daromas neigiamas poveikis importuotojams ir prekiautojams, tačiau nepateikė įrodymų savo teiginiui pagrįsti. Iš tiesų jo teiginiu teigta priešingai, t. y. kad muito naštą būtų galima perkelti naudotojams ir vartotojams nustačius aukštesnes kainas, todėl iš tiesų importuotojai ir prekiautojai turbūt nepatirtų jokio poveikio.

(192) Paskelbus laikinąsias priemones negauta jokių biodyzelino importuotojų arba prekiautojų pastabų.

(193) Negavus jokių papildomų pastabų dėl nesusijusių importuotojų ir (arba) prekiautojų interesų, laikinojo reglamento 162–163 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

3. **Naudotojų ir vartotojų interesai**

(194) Vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad nustačius siūlomus muitus pakiltų biodyzelino kaina, todėl sumažėtų vartotojų paskatos pirkti biodegalus naudojančias transporto priemones.

(195) Tas teiginys atmetamas. Biodyzelinas daugiausia skirtas maišyti su mineraliniu dyzelinu ir parduoti vartotojams, kad jiems nereikėtų pirkti specialios grynais biodegalais varomos transporto priemonės.

(196) Nors biodyzelino elemento kaina padidėtų, jeigu tas biodyzelinas būtų importuojamas iš Argentinos ir Indonezijos, kaip nurodyta laikinajame reglamente, kadangi vartotojams parduodamame dyzeline biodyzelinas sudaro nedidelę dalį, kainos padidėjimas taip pat būtų nedidelis ir neturėtų būti pastebimas vartotojui.

(197) Kaip išdėstyta pirmiau, tikimasi, kad galimas priemonių poveikis galutinei dyzelino kainai ir vartotojui bus mažas ir netrukdys siekti Atsinaujinančių energijos išteklių direktyvos (AEID) tikslų.

(198) Naudotojai arba vartotojai arba naudotojams arba vartotojams atstovaujančios grupės arba asociacijos pastabų dėl laikinojo reglamento nepateikė.

(199) Negavus jokių papildomų pastabų dėl vartotojų interesų laikinojo reglamento 164–166 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4. **Žaliavų tiekėjų interesai**

(200) Kadangi jokių pastabų dėl žaliavų tiekėjų interesų negauta, laikinojo reglamento 167–169 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(201) Nebuvo gauta jokių pastabų, kuriomis remiantis būtų galima pakeisti laikinajame reglamente pateiktą Sąjungos interesų analizę, todėl priemonių nustatymas vis dar atitinka Sąjungos interesus. Todėl laikinojo reglamento 170–171 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

H. **GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

1. **Žalos pašalinimo lygis**

(202) Kelios suinteresuotosios šalys prieštaravo, kad būtų taikomas 15 % tikslinis Sąjungos pramonės pelnas, kaip nustatyta laikinojo reglamento 175 konstatuojamojoje dalyje, teigdamos, kad jis gerokai didesnis nei Sąjungos biodyzelino pramonė galėtų tikėtis.

(203) Tačiau dauguma šių suinteresuotųjų šalių 15 % tikslinį pelną pasiūlė pakeisti kitų laikotarpių arba kitų tyrimų duomenimis, nepaaiškindamos, kodėl pasirinktas laikotarpis arba tyrimas tinkamesni už kitus.

(204) Kaip paaiškinta laikinajame reglamente, 15 % pelno dydis buvo pelnas, išreikštas procentine apyvartos dalimi, kurį Sąjungos pramonė gavo 2004–2006 m., kai importas dempingo kaina nevykdytas. Tai buvo paskutinis laikotarpis, kuriuo, nevykdant importo dempingo kaina, Sąjungos pramonė gavo pelno, nes nuo 2006 m. Sąjungos rinkoje buvo nuolat prekiaujama dempingo kaina importuotais produktais, visų pirma iš JAV, po to iš Argentinos ir Indonezijos.

(205) Vis dėlto nuo 2004–2006 m. Sąjungos biodyzelino rinka gerokai patobulėjo daugeliu aspektų. 2004–2006 m. importas dempingo kaina užėmė nereikšmingą rinkos dalį, o kito importo apimtis taip pat buvo nedidelė. Per TL importas dempingo kaina užėmė 19 % rinkos. 2004–2006 m. Sąjungos pramonę sudarė 40 bendrovių, o dabar jų – daugiau nei 200. Todėl konkurencijos lygis pakilo.

(206) 2004–2006 m. suvartojimas itin padidėjo – nuo 2 mln. tonų jis išaugo iki 5 mln. tonų, tuo tarpu nagrinėjamuoju laikotarpiu suvartojimas padidėjo nežymiai, o pajėgumų naudojimas, kuris 2004–2006 m. buvo 90 %, per TL siekė 55 %.

(207) Todėl manoma, kad tikslinga atsižvelgti į pirmiau aprašytus rinkos pokyčius ir atitinkamai pakoreguoti tikslinį pelną, kad šis atspindėtų pelną, kurio Sąjungos pramonė galėtų tikėti dabartinėmis rinkos sąlygomis.

(208) Todėl užuot nustačius procentinę pelno dalį, apskaičiuotas per tuos trejus metus gautas faktinis pelnas eurais už mln. parduotų tonų. Kiekvienų metų pelnas apskaičiuotas taip, kad atspindėtų 2011 m. kainas; po to išvestas vidurkis. Tikslinis Sąjungos pramonės pelnas per TL, išreikštas procentine apyvartos dalimi, yra 11,0 %.

(209) Tuo remiantis perskaičiuotas žalos pašalinimo skirtumas.

(210) Galutinai atskleidus faktus dėl žalos skirtumo apskaičiavimo viena suinteresuotoji šalis tvirtino, kad 5,1 % importo muitas, nustatytas į ES importuojamam rafinuotam, balintam, dezodoruotam alyvpalmių aliejui, neturėtų būti įtrauktas į Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudas. Šis argumentas atmestas, nes dėl šio muito alyvpalmių aliejų importuojantys Sąjungos gamintojai patiria išlaidų, todėl būtina į jį atsižvelgti.

(211) Vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas nesutiko su tikslinio Sąjungos pramonės pelno apskaičiavimu ir 2004–2006 m. duomenų naudojimu ir pasiūlė apskaičiuojant tikslinį pelną naudoti tik 2004 m. duomenis. Tačiau ankstesniame importo iš Jungtinių Valstijų tyrime nustatyta, kad trejų metų duomenų vidurkis buvo tikslesnis nei vien tik 2004 m. duomenys. Argumentų, kuriais remiantis būtų galima padaryti kitokią išvadą, nepateikta.

(212) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjai tvirtino, kad pradiniu tyrimo etapu pasiūlytas 15 % pelno dydis turėtų likti nepakeistas. Tačiau skundo pateikėjų argumentai nesusiję su tikslu, dėl kurio nustatomas tikslinis pelnas, t. y. atspindėti pelną, kurį būtų gavusi Sąjungos pramonė, jei nebūtų importo dempingo kaina. Todėl jų argumentas atmestas.

(213) Negavus kitų pastabų dėl žalos pašalinimo lygio laikinojo reglamento 176–177 konstatuojamosiose dalyse aprašytas metodas patvirtinamas.

2. **Galutinės priemonės**

(214) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų bei pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį, importuojamam nagrinėjamam produktui turėtų būti nustatyti galutiniai antidempingo muitai, kurių dydis prilygtų mažesniam iš nustatytų dempingo ir žalos skirtumų, vadovaujantis mažesniojo muito taisykle.

(215) Antidempingo muito normos apskaičiuotos žalos pašalinimo skirtumus palyginus su dempingo skirtumais. Taigi, galutinių antidempingo muitų normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas	Žalos skirtumas	Antidempingo muito norma
Argentina	*Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosarijas; Bunge Argentina S.A.*, Buenos Airės	41,9 %	22,0 %	22,0 % (216,64 EUR)
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Airės	46,7 %	24,9 %	24,9 % (239,35 EUR)
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Airės; *Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A.*, Bahija Blanka; *Vicentin S.A.I.C.*, Avelja-neda	49,2 %	25,7 %	25,7 % (245,67 EUR)
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	46,8 %	24,6 %	24,6 % (237,05 EUR)
	Visos kitos bendrovės	49,2 %	25,7 %	25,7 % (245,67 EUR)
Indonezija	*PT. Ciliandra Perkasa*, Džakarta	8,8 %	19,7 %	8,8 % (76,94 EUR)
	PT. Musim Mas, Medanas	18,3 %	16,9 %	16,9 % (151,32 EUR)
	PT. Pelita Agung Agrindustri, Medanas	16,8 %	20,5 %	16,8 % (145,14 EUR)
	PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medanas; *PT. Wilmar Nabati Indonesia*, Medanas	23,3 %	20,0 %	20,0 % (174,91 EUR)
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	20,1 %	18,9 %	18,9 % (166,95 EUR)
	Visos kitos bendrovės	23,3 %	20,5 %	20,5 % (178,85 EUR)

(216) Tačiau atsižvelgiant į tai, kad antidempingo muitas bus taikomas ir mišiniams, kurių sudėtyje yra biodyzelino (pagal biodyzelino masės dalį mišinyje), ir grynam biodyzelinui, muitas bus taikomas tiksliau ir tinkamiau, jei valstybių narių muitinės jį skaičiuos kaip nustatyto dydžio eurais už neto toną išreikštą sumą ir taikys ją importuojamam grynam biodyzelinui arba sumaišytame produkte esančiai biodyzelino daliai.

(217) Laikinojo reglamento 183 konstatuojamojoje dalyje pažymėta, kad biodyzelino importas iš nagrinėjamųjų šalių turi būti registruojamas, kad prireikus muitus būtų galima surinkti ne ilgiau kaip per 90 dienų iki laikinųjų priemonių nustatymo.

(218) Registruotiems produktams nustatytus muitus galima surinkti, tik jei įvykdytos pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalyje nustatytos sąlygos. Iš importo statistinių duomenų, susijusių su registruotų produktų importu, matyti, kad nenustatyta jokio didelio importo augimo prieš nustatant laikinąsias priemones, bet priešingai – importas labai sumažėjo. Todėl sąlygos netenkinamos ir muitai už registruotus importuojamus produktus nebus renkami.

(219) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muito normos buvo nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl jos atitinka tų bendrovių padėtį, nustatytą atliekant tyrimą. Taigi šios muito normos (kitaip nei visos šalies mastu nustatytas muitas, taikomas visoms kitoms bendrovėms) taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamųjų šalių kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino konkrečios bendrovės, t. y. nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, negali būti taikomos šios normos – jam taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma.

(220) Visi prašymai taikyti šias bendrovėms individualiai nustatytas antidempingo muito normas (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui arba įkūrus naują gamybos arba prekybos subjektą) turi būti nedelsiant siunčiami Komisijai ([1]), pateikiant visą susijusią informaciją, ypač apie bendrovės veiklos pasikeitimus, kaip, pavyzdžiui, gamyba, prekyba vidaus rinkoje ir eksportas, susijusius su šiuo pavadinimo arba gamybos ir prekybos subjektų pasikeitimu. Prireikus reglamentas bus atitinkamai iš dalies pakeistas, atnaujinant bendrovių, kurioms taikomos individualios muito normos, sąrašą.

(221) Visoms šalims buvo pranešta apie pagrindinius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinta rekomenduoti nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui ir galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo muito sumas (galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl šio galutinio faktų atskleidimo.

(222) Suinteresuotųjų šalių žodžiu ir raštu pateiktos pastabos išnagrinėtos ir prireikus į jas atsižvelgta.

3. Įsipareigojimai

(223) Du Indonezijos eksportuojantys gamintojai pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalį pasiūlė įsipareigojimus dėl panašių kainų. Pažymima, kad atsižvelgiant į labai skirtingas žaliavų kainas, laikoma, kad produktas nėra tinkamas sudaryti fiksuotos kainos įsipareigojimą. Šiomis aplinkybėmis abi bendrovės pasiūlė, kad minimalios importo kainos (toliau – MIK) būtų reguliariai indeksuojamos, atsižvelgiant į nerafinuoto alyvpalmių aliejaus kainų svyravimus, ir taikomas su šios žaliavos sąnaudomis susijęs koeficientas.

(224) Dėl šių dviejų eksportuojančių gamintojų pasiūlymų pažymima, kad, norint nustatyti tinkamai indeksuotą MIK, reikėtų atsižvelgti į daug papildomų didelę įtaką darančių parametrų ir įrodyti biodyzelino rinkos nepastovumą. Biodyzelino rinka yra labai nepastovi, o biodyzelino verslui įtaką daro įvairūs papildomi veiksniai, pavyzdžiui, biodyzelino prekybos sistemos sudėtingumas, gazolio ir biodyzelino kainų skirtumas, aliejaus rinkų nepastovumas bei raida ir skirtingų rūšių aliejaus tarpusavio priklausomybė, taip pat USD ir EUR kurso svyravimai. Atsižvelgiant į šiuos veiksnius, kad indeksavimas būtų tinkamas, kasdien reikėtų atlikti itin sudėtingus sudėtinius skaičiavimus. Todėl pasiūlytas kas mėnesį atliekamas vien tik nerafinuoto alyvpalmių aliejaus kainų indeksavimas laikomas netinkamu ir juo nebus pasiekta norimų rezultatų.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgija.

(225) Be to, nustatytas svarbus su tais Indonezijos eksportuotojais ir jų klientais susijęs kryžminio kompensavimo pavojus, kylantis dėl į Sąjungą eksportuojamų kitų produktų, ne tik biodyzelino, ir dėl įprastos šio verslo praktikos, pagal kurią bendrovės skolina viena kitai biodyzeliną, nerafinuotą alyvpalmių aliejų ar kitus produktus arba keičiasi jais tarpusavyje.

(226) Todėl dėl minėtų veiksnių veiksmingas įsipareigojimų įgyvendinimas ir stebėsena yra labai sudėtingi arba netgi neįmanomi. Todėl dėl pirmiau nurodytų priežasčių šie įsipareigojimų pasiūlymai negali būti priimti.

4. Galutinis laikinųjų antidempingo muitų surinkimas

(227) Po galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis teigė, kad pradiniu tyrimo etapu apskaičiuojant dempingo skirtumus padarytos kelios korektūros klaidos ir kad nepadarius tokių klaidų dempingo skirtumai būtų *de minimis*. Todėl suinteresuotoji šalis paprašė nerinkti jokių laikinųjų antidempingo muitų. Šis teiginys turi būti atmestas, kadangi galutinis antidempingo muitas yra aiškiai didesnis nei laikinasis muitas.

(228) Atsižvelgiant į nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei padarytos žalos lygį, reikėtų galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo antidempingo muito, nustatyto laikinuoju reglamentu, sumas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Argentinos ir Indonezijos kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriams ir (arba) parafininiams gazoliams, gaunamiems sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, tiek gryniems, tiek mišinio pavidalo, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98 (TARIC kodai 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ir 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC kodai 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ir 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARIC kodas 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARIC kodai 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ir 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARIC kodai 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 ir 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARIC kodai 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ir 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARIC kodai 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ir 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97 (TARIC kodai 3824 90 97 01, 3824 90 97 03 ir 3824 90 97 04), 3826 00 10 ir ex 3826 00 90 (TARIC kodai 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ir 3826 00 90 30), nustatomas galutinis antidempingo muitas.

2. Galutinio antidempingo muito norma, taikoma 1 dalyje aprašytam produktui, kurį pagamino toliau išvardytos bendrovės, yra ši:

Šalis	Bendrovė	Muito norma (EUR/neto tona)	Papildomas TARIC kodas
Argentina	*Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosarijas; Bunge Argentina S.A.*, Buenos Airės	216,64	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Airės	239,35	B783
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Airės; *Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A.*, Bahija Blanka; *Vicentin S.A.I.C.*, Aveljaneda	245,67	B784
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės: *Cargill S.A.C.I.*, Buenos Airės; *Unitec Bio S.A.*, Buenos Airės; *Viluco S.A.*, Tukumanas	237,05	B785
	Visos kitos bendrovės	245,67	B999
Indonezija	*PT Ciliandra Perkasa*, Džakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medanas	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medanas	145,14	B788
	PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medanas; *PT. Wilmar Nabati Indonesia*, Medanas	174,91	B789
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės: *PT Cermerlang Energi Perkasa*, Džakarta	166,95	B790
	Visos kitos bendrovės	178,85	B999

3. Antidempingo muitas mišiniams taikomas atsižvelgiant į bendrą riebalų rūgščių monoalkilesterių ir parafininių gazolių, gaunamų sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, kiekį pagal masę (biodyzelino kiekį) mišinyje.

4. Jeigu prekės, prieš jas išleidžiant į laisvą apyvartą, buvo sugadintos ir dėl to faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina, siekiant nustatyti muitinę vertę, paskirstoma proporcingai pagal Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 ([1]) 145 straipsnį, antidempingo muito dydis, apskaičiuotas remiantis minėtais dydžiais, yra sumažinamas proporcingai paskirstytai faktiškai sumokėtai arba mokėtinai kainai.

5. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Garantijomis užtikrintos laikinųjų antidempingo muitų, nustatytų Komisijos reglamentu (ES) Nr. 490/2013 importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui, sumos galutinai surenkamos.

3 straipsnis

Jeigu naujas Argentinos ar Indonezijos eksportuojantis gamintojas pateikia Komisijai pakankamai įrodymų, kad jis:

— tiriamuoju laikotarpiu (nuo 2011 m. liepos 1 d. iki 2012 m. birželio 30 d.) į Sąjungą neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje nurodyto produkto,

— nesusijęs su jokiais Argentinos ar Indonezijos eksportuotojais ar gamintojais, kuriems taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės,

— faktiškai nagrinėjamąjį produktą eksportavo į Sąjungą po tiriamojo laikotarpio, kurio duomenimis remtasi nustatant priemones, arba turi neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį jo kiekį,

1 straipsnio 2 dalis gali būti iš dalies keičiama, naują eksportuojantį gamintoją priskiriant prie neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių, kurioms taikoma nagrinėjamosios šalies svertinė vidutinė muito norma.

([1]) 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993 10 11, p. 1).

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. lapkričio 19 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
L. LINKEVIČIUS